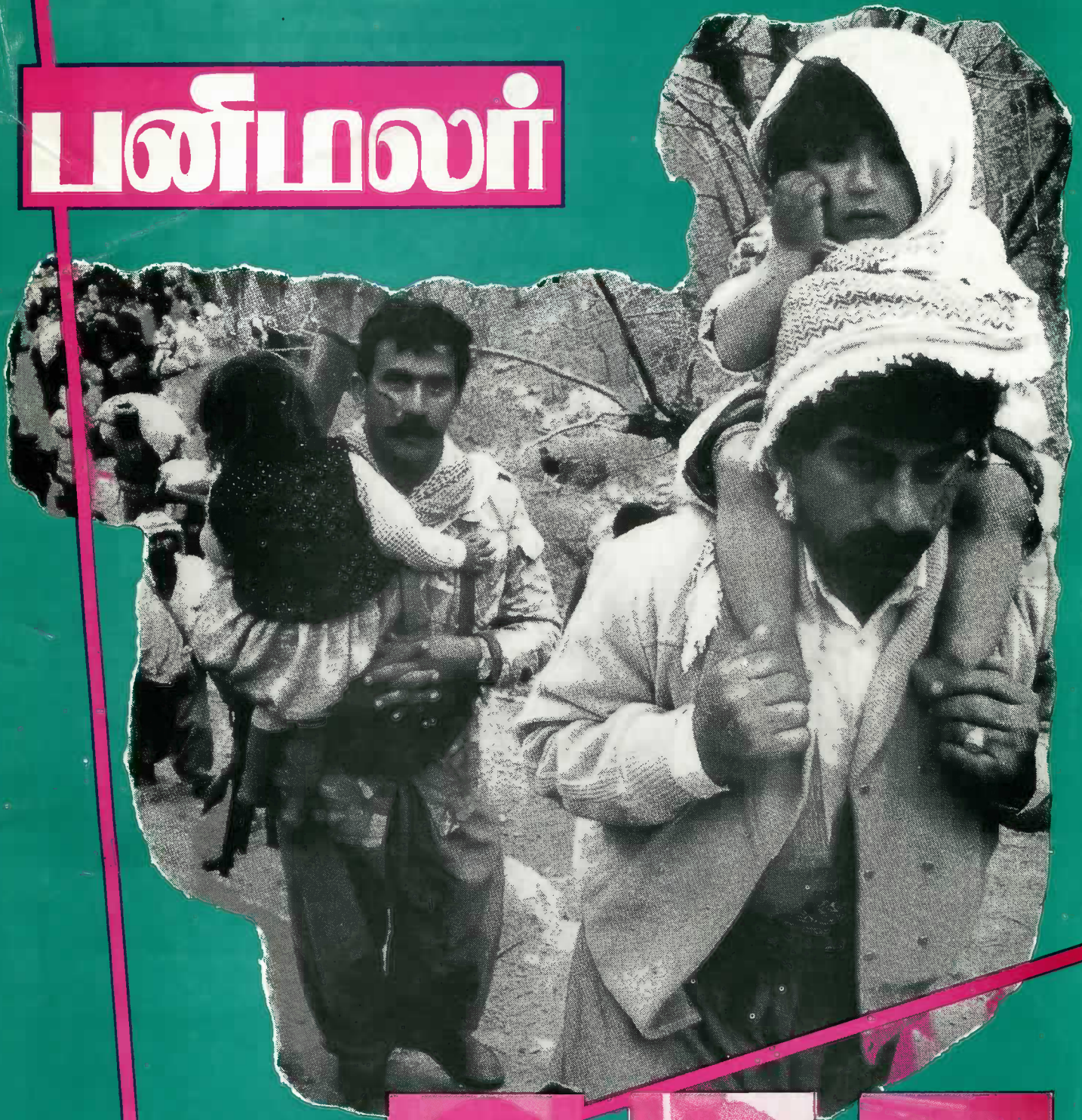

பனிமலர்

இலங்கை	இலவசம்	கனடா	C\$ 4.00	பிரித்தானியா	£1.50	நைஜீரியா	N 4.00
இந்தியா	Rs.10	டென்மார்க்	DKr 22	சுவிற்சீலாந்து	SFr 5.00	நோர்வே	NKr 22
அவுஸ்திரேலியா	A\$ 4.00	பிரான்ஸ்	FFr 15	மலேசியா	Ms 6.00	ஓமான்	R 1.00
சிங்கப்பூர்	S\$6.00	ஜெர்மனி	DM 6.00	மொரீசியஸ்	Rs.15	பப்புவா நியூ கினி	Kina 3.00
சுவிட்சர்	20 Kr	இத்தாலி	Lr 4000	நியூசிலாந்து	NZ\$ 6.50	சவுதி அரேபியா	12 Rls

வாசகர் பக்கம்

* பனிமலர் கிடைத்தது. பொதுவில் உற்சாக மூட்டக்கூடியதும், தரமானதும் (அ-து: இன்றைய சூழலில் ஒரு சஞ்சிகைக்கு இருக்கவேண்டிய நோக்கில்/பாதிரத்தில் தரமானது) என்று சொல்லமுடியும்.

'மனிதம்'-சவிஸ்

* 'பனிமலர்' சஞ்சிகையின் தொகுப்பு அருமையானதாக உள்ளது. 1. பனிமலரின் ஆசிரியர் யார்? இருருநாதனா? இவரின் பெயர் மட்டும்தான் சஞ்சிகை மூகப்பலே காணப்படுகிறது.

2. தமிழ்மக்கள் புதிதகலாசாரக் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் எத்தனைபேர் இப்போ சேர்ந்துள்ளனர்? இக் குழு எப்போ தாபிக்கப்பட்டது?

3. இக்குழுவில் பதவி வகிக்கும் சுமார் 8-10 பேர்களின் உண்மைப் பெயர்களையும் (புனைபெயர் அல்லாமல்) இலங்கை அல்லது இந்தியாவில் இவர்களது பின்னணியையும் (சுமார் ஓரேரு வசனங்கள் போதுமானது) அறியத் தருவீர்களா?

4. இரண்டாவது இதழிலே ஓரேட்டர் சப்பிரமணியத்தின் பேட்டியை வாசித்தேன். பேட்டிகண்டு எழுதியவர் யார்? பெயரைக் காணவில்லை. இவருக்கு கோவை மகேசனில் ஏன் வெறுப்பு? சப்பிரமணியத்தை ஏற்றவேண்டுமென்றால், கோவை மகேசனைத் தாழ்த்தவேண்டுமா?

* போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட பின்னடைவும், இராணுவ நடவடிக்கைகளில் விடப்பட்ட பிழைகளும், போராட்டத்தையே கைவிடும் அளவிற்கு மக்கள் மத்தியில் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி வருகிற இந் நேரத்தில், தவறுகளை இனங்காட்டுவதும், மக்களைச் சிந்திக்க வைத்து அவர்களுக்கு அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி போராட்டத்தை மீட்டிடுத்து சரியான பாதையில் கொண்டுவரவேண்டிய ஒரு உட்கமாக 'பனிமலர்' போன்ற முற்போக்குச் சஞ்சிகைகள் தேவை.

-ஞானம் - சூரிச.

இலங்கையில் இருந்தபோது கோவை மகேசனுடன் எனக்குப் பழக்கம் இருந்தது. கோவை மகேசனைப்பற்றி "தமிழ் இனவெறியை சதந்திரன் மூலமாகப் பரப்பி பிரபலமான" எனக் குறிப்பிட்டிருந்த வரின் நோக்கம் என்ன?

பெயரை வெளியிட விரும்பாமல், முகமூடிக்குள் மறைந்துகொண்டு மற்றையோரை மனம் வந்தபடி தாக்கும் கோழை Journalistகளின் எழுத்தாக்கங்கள் பனிமலரில் இடம்பெறுவது தொடருமானால், எனக்கும் பனிமலருக்கும் ஒரு தொடர்பும் தேவையில்லை.

-சச்சி சிறீகாந்தா - Philadelphia, U.S.A.

* பேட்டி அழகாகவும், பிழையில்லாமலும் போடப்பட்டிருக்கிறது. எனது மனமார்ந்த நன்றி. இதைவிட வேறு உதவி செய்ய முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன். 'பனிமலர்' அழகாகவும், நல்ல கட்டுரைகளுடனும் வெளிவந்திருக்கு. மிகவும் சந்தோஷம். அப்படியே ஒவ்வொரு மாதமும் வரவேண்டும். கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

- சிகப்பிரமணியம் (Orator)

* பனிமலர் இரண்டில் "ஐன்னல்களைத் திறந்து வைப்போம்" என்ற ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் "நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம் மக்கள் பள்ளிவாசல்களிலும், வீடுகளிலும், தெருக்களிலும் வைத்து கட்டும் வெட்டியும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். மழலை மாறாத சின்ன சூசிறுவர்களும், பெண்களும், வயோதியர்களும் இப்படிப்பட்டவர்களைத் தீர்த்து பலியானார்கள் என்பது இப்படுகொலைகளின் கோரத்தைத் தெரியப்படுத்துவதற்குப் போதுமானது" எனக்கூறும் நீங்கள் இதனை யார் செய்தார்கள் என்பதனைத் துணிவுடனும் நேர்மையுடனும் சொல்ல மறுத்தது ஏன்? இலங்கையில் வாழும் எந்த மனிதனுக்கும், சாவதேச அரசியலுடன் தொடர்புடைய எவருக்கும் புலிகள்தான் இக் கோரதாண்டவத்தைச் செய்தார்கள் என்பது புரியும். அவ்வாறு இருக்க உங்கள் மேலா மட்டும் எழுத மறுத்தது ஏன்?

-என்சிவன்மைந்தன் - இலங்கை.

பனிமலரின் பதில்

புலிகள்தான் முஸ்லிம் மக்களைக் கொலைசெய்தார்கள் என்று தனிநபர் ஒருவர் முடிவெடுப்பதற்கும், சஞ்சிகையொன்று ஆசிரியர் தலையங்கமாக எழுதுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. அக் கொலைகள் தொடர்பான எமது ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோதுதான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றுவது பற்றித் தகவல்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. புலிகள் அக் கொலைகளை உறுதியாக மறுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எவ்வகையிலும் அவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்குரிய காலஅவகாசம் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அக் கொலைகளைச் செய்தது யார் என்பதை உறுதிப்படுத்தாது புலிகளின் தலையில் அவசரப்பட்டு பழியைச் சுமத்த நாங்கள் விரும்பவில்லை.

தவிரவும், முஸ்லிம் மக்கள் தொடர்பாக பெரும் இயக்கங்கள் அனைத்துமே மோசமான நடவடிக்கையையே மேற்கொண்டன, கொள்கின்றன என்ற எமது கருத்து எழுதப்பட்ட விதம் புலிகளுக்கு அதில் இருக்கும் பாதிரத்தை நாங்கள் மறைப்பதாக உங்களுக்குத் தென்றியிருக்கிறது.

அதற்காக நாங்கள் மன்னிப்புக் கேட்கிறோம்.

அளப்பரிய தியாகங்கள் அர்த்தமிழக்கின்றன.

இன்றைக்கு, உலகம் மிகவும் சுருங்கிவிட்டது. எந்தவொரு சிறிய நாட்டின் பிரச்சனைகளும், அதன் எல்லைகளைத் தாண்டி சர்வதேசப் பிரச்சனைகளாக வியாபகங் கொண்டுள்ளன. எமது நாட்டின் பிரச்சனைகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. சர்வதேச அரங்கில் சோவியத் வல்லரசின் வீழ்ச்சியை கொர்ப்ச்சோவின் மறுசீரமைப்புகளாலும் தாங்கிப் பிடிக்க முடியாது போய்விட்ட பின்னர், அமெரிக்க வல்லரசு, ஆதிக்கப் போட்டிகளில் தனித்தலைமையைப் பெற்றுள்ளது. இதே வேளையில் மூன்றாம் உலகநாடுகள் உலகப் பொருளாதார மந்தத்திற்கு மத்தியில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்றன.

இத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களைத் தலைமை தாங்கிநிற்கும் சக்திகள் ஆயுதத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டே அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றன. ஆயுதமேந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஆயுதமே அரசியலைத் தீர்மானிக்கிறது என்ற கருத்தமே இவர்களிடம் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றது. அரசியல் நடவடிக்கைகள் பலவற்றை யுத்தத்திற்கு முறையிலேயே இவர்கள் மேற்கொள்கின்றார்கள்.

எங்களுடைய நாட்டிலும் இதுவே நடைமுறை அநுபவமாக உள்ளது. அரசியலும் ஆயுதமும் இணைபிரியாததாக இருக்கின்ற விடுதலைப் போராட்டங்களே மக்களுக்கு உண்மையான விடுதலையைப் பெற்றுத் தந்திருக்கின்றன. இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்ட அரசியற் போராட்டங்களானது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அழிவுகளையும் இழப்புகளையும் மக்களுக்குத் தந்திருக்கின்றன. போராட்டம் சுபீட்சமான எதிர்காலமொன்றைத்தரும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுவதற்குப் பதிலாக, போராட்டம் ஆரம்பமான காலகட்டத்திற்குத் திரும்பிப் போவதே மேலானது என்ற சிந்தனையை மக்கள் மத்தியில் வேரூன்றச் செய்கின்றது.

இதனால் போராட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற தொய்வை அல்லது பின்னடைவைப் புரிந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவதற்குப் பதிலாக இராணுவ ரீதியான கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமே தீர்வுகள் காண முயலும் போக்கு இருந்து வருகிறது. ரஜீவ் காந்தியின் கொலையை உதாரணமாக எடுப்பின் இதனை நாம் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ரஜீவின் கொலை விசாரணை முடிவுகள் இன்னும் வெளிவராத போதிலும் அதனை விடுதலைப் புலிகளே செய்தார்கள் என்ற முடிவைத் தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதிகளும், பத்திரிகைகளும் அடித்துச் சொல்லுகின்றனர். ரஜீவ் காந்தியின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் எவ்வளவுதூரம் மக்கள் விரோதமானது என்பதையும், இந்திய மக்கள் மீதான அடக்குமுறைக்கு மேலாக இந்தியாவைச் சூழ உள்ள நாடுகளின் மீதும் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களையும் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் மக்களுக்கு விளங்கவைக்க முடியாதவர்களே இக்கொலையைப் புரிந்துள்ளார்கள்.

பனிமலர் - 3

ஜூலை 1991

வெளியீடு:

தமிழ்மக்கள் புதிய கலாச்சாரக்குழு.

தொடர்புகளுக்கு:

BCM POLARIS

LONDON WC1N 3XX

U.K.

ஆசிரியர் குழு:

ம. அருட்குமாரன்

நா.சபேசன்

சி.சிவசேகரம்

வடிவமைப்பு : கே.கிருஷ்ணராஜா

எழுத்துப்பதிவு: இ.குருநாதன்

அச்சுப்பதிவு: Set Line Data Ltd.

இன்று எமது போராட்டத்தின் நியாயத்தை உலக அரங்கில் மட்டுமல்ல, எமது மக்கள் மத்தியிலும் எடுத்துச் சொல்லமுடியாத நிலையே உள்ளது. 'இளைஞர்களின் போராட்டமாக'ச் சர்வதேச அரங்கில் அடையாளங் காணப்பட்ட எமது போராட்டம், இன்று ஒரு 'பயங்கரவாதப் போராட்டமாக' இலகுவாக முத்திரை குத்தப்படுகிறது.

இதனைத் திருத்த இன்னுங் காலங்கடந்து விடவில்லை. படுகொலை அரசியலுக்குப் பதிலாக மக்கள் சார்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் இராணுவ அரசியலுக்குப் பதிலாக ஜனநாயக அரசியலைக் கடைப்பிடிக்கவும் இலங்கை-இந்திய அரசுகள், மற்றும் மக்கள் விரோதக் கும்பல்களுக்கு எதிரான அம்பலப்படுத்தல்களை மேற்கொள்வதன் மூலம் அவர்களைத் தனிமைப்படுத்தவும் இன்னமும் வாய்ப்பு உண்டு.

■ ■ ■
நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் 'பனிமலர்' வெளிவருகின்றது. இனிமேல் தொடர்ந்தும் வெளிவரும். எல்லாருக்கும் உரித்தான பொருளாதார நெருக்கடியே பனிமலரின் வருகையை இதுவரை காலமும் தடைசெய்தது. இனியும் இது தொடரக்கூடும். எனினும், நாங்கள் பனிமலரைத் தொடர்ந்தும் வெளிக்கொணர உறுதியோடு உள்ளோம். உங்களது ஒத்துழைப்பையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இந்த இதழிலிருந்து புதிய ஆசிரியர் குழு பொறுப்பெடுத்துள்ளது. முதலிரண்டு இதழ்களுக்கும் தே.ரெங்கன், நா.சபேசன் ஆகியோர் பொறுப்பாக இருந்தனர். திரு. ரெங்கன் வேலைப்பழு காரணமாக ஆசிரியர் பொறுப்பினின்று ஒதுங்கியுள்ள போதும் பனிமலருக்குத் தொடர்ந்தும் ஆதரவு தர உடன்பட்டுள்ளார். அவருக்கு நமது நன்றி. முன்பு சந்தா அனுப்பியவர்களுக்கு அனுப்பிய பணத்துக்குரியவாறு இதழ்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

Panimalar - 3
(Snow Blossom)
A Tamil Magazine

Published by:
Tamils' New Cultural Group
BCM POLARIS
LONDON WC1N 3XX
U.K.

Editors:
M.Arudkumaran
N.Sabesan
S.Sivasegaram

Layout by:K.Krishnarajah
Type-set by: R.Gurunathan
Printed by: Set Line Data Ltd.

உலகம் தான் இழந்துவிட்ட
அன்பையும், நாகரிகத்தையும்
திரும்பப் பெறவேண்டும். ஏ மனிதா!
நீ இயந்திரம் அல்ல! அன்பும்
நேசமும் பொங்கி வழியும் இதயமுள்ள
மனிதன்! மக்களை வெறுக்காதே!
அன்பை விரும்பாதவர்கள்தான்,
இயற்கைக்கு மாறானவர்கள்தான்
மக்களை வெறுப்பார்கள்.

-சார்லி சப்ளின் (த கிரேட் டிக்ரேற்றர்)

இந்திரா இறந்தார்
கொல்லுங்கள் சீக்கியரை;
ரஜீவ் போனார்
விரட்டுங்கள் அகதிகளை

-அனந்தன்-

நேரு பரம்பரையின் ஆட்சிக்கு முடிவுகட்டும் நோக்கத்துடன்தான் ரஜீவ் காந்தி கொலைசெய்யப் பட்டாரென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். இந்தக் கொலை தமிழ் நாட்டில் நடந்திராவிட்டால் சந்தேக நபர்களின் தொகை மிகவும் பெரிதாக இருந்திருக்கும். ரஜீவ் காந்தியை அறவே வெறுப்போர் பலபேர். எந்தவொரு சீக்கியனோ, காஷ்மீர் முஸ்லிமோ, அஸ்ஸாமியனோ ரஜீவை நேசிக்க நியாயமில்லை. பிஹாரிலும் இந்தி பேசும் வட மாநிலங்களிலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் ரஜீவைப் பற்றி நல்லெண்ணங் கொண்டிருக்க நியாயமில்லை. தி.மு.க. ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதில் ரஜீவின் பங்குபற்றி தி.மு.க. ஆதரவில்லாதவர்களும் அதிருப்தி காட்டியிருக்கிறார்கள். உயர்சாதி நலன்களுக்கு மாறாகச் செயற்பட காங்கிரஸ் தயாராக இல்லை என்பது மண்டல் கமிஷன் தொடர்பான அவர்களது நடத்தை தெளிவாக்கி விட்டது.

மோகனதாஸ் காந்தி வளர்த்து ஜவகர்லால் நேரு கையேற்ற

காங்கிரஸ் அரசியற் தலைமை கனதுராம் வந்துவிட்டது. முன்பு மேற்சாதி, தீவிர இந்துமத வாதிகளின் ஆதிக்கத்தின் பிரதிநிதிகளான ஜனசங்கம் போன்ற ஸ்தாபனங்களை எதிர்க்கத் தயங்காத தேசியக் கட்சியாகக் காங்கிரசை நினைத்த முஸ்லிம்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் போன்றோர் தமது மத ஸ்தாபனங்களையும் சாதிசார்ந்த தலைமைகளையும் விட அதிகமாகக் காங்கிரசை நம்பினார்கள். காங்கிரஸ் மேல்சாதி அதிகாரவர்க்க நலன்களைக் காக்கவேண்டியும் தன் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பேணவேண்டியும் மெல்லமெல்ல இந்திய அரசியற் சதுரங்கப் பலகையில் சீக்கியரையும், முஸ்லிம்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரையும் தனக்கு வசதியான முறையில் நகர்த்திப் பலிகொடுக்கத் தொடங்கியது எப்போது என்று என்னால் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல இயலாது. என்றாலும் இம்மாதிரியான அரசியற் குதாட்டம் இந்திரா காந்தி தலைமையின் கீழ் மும்முரமாக நடந்தது.

ரஜீவ் அதிகாரத்துக்கு வந்தபோது நேர்மையான ஊழலற்ற அரசியல்வாதி என்ற நல்ல பேருடன் வந்தார். ஆனால் அதெல்லாம் விரைவிலேயே பொய்யாகி மறைந்து விட்டது. 1989இல் ரஜீவின் தேர்தல் தோல்விக்குப் பிரதேசியவாத அரசியலும் இந்துமத வாதிகளின் எழுச்சியும் பங்களித்தாலும் காங்கிரஸ் தலைமை பற்றிய நம்பிக்கையினம் ஒரு முக்கியமான காரணம். வி.பி.சிங் தலைமையிலான கூட்டணியில் இருந்த இந்து தீவிரவாதிகளும் பதவி வெறியர்களும் அந்த ஆட்சியை நெடுநாள் நிலைக்க விட்டிருக்க மாட்டார்கள். எனினும் முஸ்லிம்களுக்கு விரோதமான அயோத்தியா பிரச்சனையிலும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்குச் சலுகை வழங்குவது பற்றிய மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை நடைமுறைப் படுத்துவதை எதிர்த்து எழுந்த மேற்சாதியினரின் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் காங்கிரஸ் மிகவும் கீழ்த்தரமான சந்தர்ப்ப வாதத்தையே கடைப்பிடித்தது. எப்படியும் மீண்டும் பதவியைப்

பிடிக்கும் நோக்குடன் சந்திரசேகருக்கு ஆசைகாட்டி வி.பி.சிங் அரசைக் கவிழ்த்து சந்திரசேகரைத் தன் கைப்பொம்மைப் பிரதமராக்கிய ரஜீவ் சந்திரசேகர் மூலம் தனக்கு அவசியமான இழிசெயல்களை எல்லாம் செய்ய முற்பட்டார். தமிழ்நாட்டு அரசைப் பதவி நீக்கியது இவற்றுள் ஒன்று. எனினும் ரஜீவ்-சந்திரசேகர் உறவு நெடுநாள் நிலைக்கவில்லை. சந்திரசேகரால் காங்கிரஸின் அடியாளாகச் செயற்பட முடியாததால் அவரது ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் குலைந்து விட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டியே ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. இது பொய்யென்பதும் உண்மையில் காங்கிரஸ் ஆண்ட ஆந்திராவையும், பிஹார் மற்றும் வடமாநிலங்களையும் விடத் தமிழகம் இவ்விஷயத்தில் நல்ல நிலையில் இருந்தது என்பதும் தமிழக மக்கள் அறிந்தவை. தமிழக ஆட்சிக் கலைப்பு அநியாயமானது என்பது பரவலான அபிப்பிராயம். இதனால் தி.மு.க.வுக்கு இருந்த ஆதரவு சற்று அதிகமாகியது. காங்கிரஸின் செல்வாக்கு குறைவாகவே இருந்தாலும் காங்கிரஸுக்கு எதிரான ஒரு பலமான முற்போக்கான ஐக்கிய முன்னணி இல்லாததால் காங்கிரஸ் முன்னிலும் அதிக இடங்களைப் பிடிக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. பூரண பெரும்பான்மை சாத்தியமில்லாவிட்டாலும் சிறு கட்சிகளை விலைக்குவாங்கிக் காங்கிரஸ் ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்பும் இருந்தது. ரஜீவின் பதவி மீட்புக்களவு ஒரு கொலை முயற்சியாற் கலைந்தது. ஆனால் காங்கிரஸுக்கு இது ஏற்படுத்தியுள்ள பொதுசன அநுதாபம் அதன் வெற்றிவாய்ப்புக்களைக் கூட்டிவிட்டது.

விடுதலைப் புலிகளே கொலைக்குக் காரணமானவர்கள் என்ற கருத்தும், தி.மு.க.வுக்கும் புலிகளுக்குமிடையிலான நெருக்கம் பற்றிய பிரச்சாரமும் தி.மு.க.வின் ஆதரவைக் குலைத்துவிட்டன. ஜெயலலிதா தலைமையில் அ.தி.மு.க - காங்கிரஸ் கூட்டணி தமிழகத்தில் அதிகாரத்துக்கு வருவது மேலும் சாத்தியமாகிவிட்டது. இந்த அளவில் ரஜீவ் கொலையைச் செய்யத் துணை நின்றவர்கள் தி.மு.க.வின் உண்மை நண்பர்களில்லை. தமிழகத்தின்

சந்தர்ப்பவாத அரசியற் சேற்றில் உண்மையான அரசியல் நட்பு என்று எதுவும் இருக்கமுடியுமா?

தி.மு.க.க்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இருந்துவந்த உறவு அதற்குமுன் அ.தி.மு.க. தலைவர் எம்.ஜி.ஆருக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் இருந்து வந்ததுபோலச் சந்தர்ப்பவாத உறவுதான். எம்.ஜி.ஆருக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் இருந்த உறவு மத்திய அரசுக்கும் எம்.ஜி.ஆரின் தமிழக ஆட்சிக்குமிடையில் இருந்த சமூகமான உறவால் விடுதலைப் புலிகளுக்கு நல்ல பயன் தந்தது. தனக்கு முற்றிலும் கட்டுப்படாத விடுதலைப் புலிகளை எம்.ஜி.ஆர். மூலம் மத்திய அரசு ஓரளவுக்குத் தன் சொற்கேட்கச் செய்தது.

எம்.ஜி.ஆரின் தயவு மத்திய அரசின் சீற்றத்திலிருந்து விடுதலைப்

புலிகட்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தது. எம்.ஜி.ஆர் ஒரு வசதியான தரகராகவே இருந்தார். இந்திய ராணுவம் இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகளுடன் மோதியபோது எம்.ஜி.ஆருக்கு ஒரு வில்லங்கமான நிலை ஏற்பட்டது. அவரது மரணம் அவரை அந்த வில்லங்கத்திலிருந்து காப்பாற்றியது.

எம்.ஜி.ஆரின் மறைவிற்குப் பிறகு விடுதலைப் புலிகட்குத் தமிழகத்தில் புதிய போட்கர் ஒருவர் தேவைப்பட்டார். எம்.ஜி.ஆரின் வாரிசு யார் என்ற அடிப்படையில் முழுகியிருந்த அ.தி.மு.க.வுக்கு விடுதலைப் புலிகளைவிட முக்கியமான வேறு கவனங்கள் இருந்தன. அவர்களுக்கும் முப்பனார் செல்வாக்கிலிருந்த தமிழ்நாடு காங்கிரஸுக்கும் ஏற்பட்ட பிளவு தி.மு.க.வை ஆட்சிக்குக் கொண்டுவந்தது. இந்த வாய்ப்பை விடாமல் கருணாநிதி விடுதலைப் புலிகள் முன்பு மறுத்த நேசக்கரத்தை மீண்டும் நீட்டினார்.

விடுதலைப்புலிகளும் அதைப் பற்றிக்கொண்டார்கள். அடுத்து வந்த பொதுத்தேர்தலில் ரஜீவ் காந்தியின் ஆட்சி போனதும் வி.பி.சிங் பிரதமரானதும் விடுதலைப் புலிகட்கும் தி.மு.க.வுக்கு மிடையில் உறவைப் பலப்படுத்தியது. தி.மு.க.வுக்கும் புதுடில்லியில் அதிகாரத்திலிருந்த தேசிய முன்னணி அரசுக்கும் இருந்த நல்லுறவு மீண்டும் தமிழகத்தில் விடுதலைப் புலிகளால் ஓரளவு கட்டுப்பாடற்றிச் செயற்பட அனுமதித்தது.

தேசிய முன்னணி அரசுக்கு இலங்கையின் தேசிய இனப் பிரச்சனைபற்றி காங்கிரஸ் அரசுபோல் அதிகம் அக்கறை இருக்கவில்லை. இந்திய இராணுவத்தை இலங்கையின் வடகிழக்கிலிருந்து வெளியேற்றுவதையே அவர்கள் விரும்பினர். அதற்குமேல் இலங்கையின் உள் விவகாரங்களினின்றும் ஓரளவு ஒதுங்கி திற்கவே வி.பி.சிங் தலைமை விரும்பியது. தமிழகத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.பி. தலைவர்களின் கொலை மத்திய அரசுக்கு ஆத்திரமுட்டியதுடன் கருணாநிதியின் தலைமைக்கும் சங்கடமான நிலையை உண்டாக்கியது. இக் கொலையை அடுத்து தி.மு.க. அரசு விடுதலைப் புலிகளீது அதிக கண்காணிப்பை வைத்திருக்குமாறும் அவர்களது நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துமாறும் மத்திய அரசால் வற்புறுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக விடுதலைப் புலிகட்கும் தி.மு.க. தலைமைக்கும் ஓரளவு விரிசல் ஏற்பட்டாலும், இரு பகுதியினருக்கும் ஒருவரை விட்டால் இன்னொருவரில்லை என்ற நிலையில் வெளிப்படையாகச் சமூகமான உறவு தொடர்ந்தது. தி.மு.க. அரசு 1990இன் பிற்பகுதியில் விடுதலைப் புலிகளது நடமாட்டத்தை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர எடுத்த முயற்சிகள் மத்திய அரசுக்கும் தி.மு.க.வின் மாநில அரசுக்கும் வீண் பிரச்சனைகள் வளராது தடுத்தன.

தேசிய முன்னணி அரசு கவிழ்க்கப்பட்டதை அடுத்து தமிழக அரசைக் கலைக்கும் முயற்சி மும்முரமாக நடந்தது. அ.தி.மு.க. தலைவியின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் ரஜீவின் தூண்டுதலாலேயே போதிய நியாயமின்றி சந்திரசேகர் இதைச் செய்தார். விடுதலைப் புலிகளின் குற்றச் செயல்கள் வன்முறை போன்ற காரணங்களைக் காட்டி சட்டமும் ஒழுங்கும் குலைந்துள்ளன என்ற வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. இது ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டு என்று தமிழக கவர்னர் பர்னாலா ஆட்சேபித்ததும் கவனத்துக்குரியது. தி.மு.க. ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை அடுத்து அ.தி.மு.க. மெல்லமெல்ல விடுதலைப் புலிகளுடன் உறவை நாடத் தொடங்கியது. முப்பனாரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து அ.தி.மு.க.வுக்கு நெருக்கமான வாழ்ப்பாடி ராமமூர்த்தியின் தலைமைக்குக் கீழ் வந்த தமிழக காங்கிரஸ் விடுதலைப்

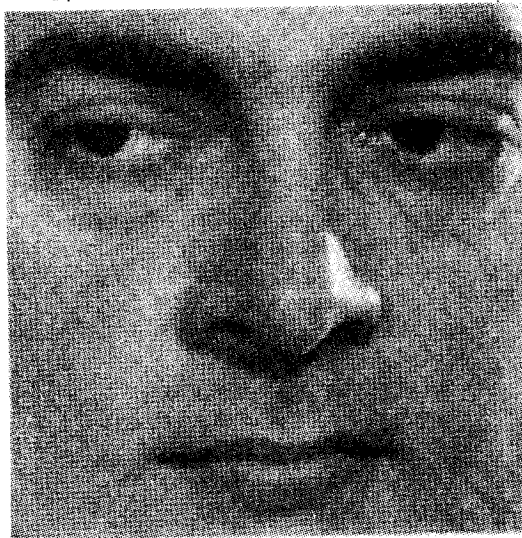
புலிகட்கு விரோதமான நிலைப்பாட்டை எடுத்தபோதும் ஜெயலலிதா தலைமை விடுதலைப் புலிகள் முற்றாக தி.மு.க.வுடன் இணைவதைத் தவிர்க்க விரும்பியது. ஈழத்தமிழ் மக்களது விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பாகத் தமிழகத்தின் பிரதான அரசியல் கட்சிகள் மூன்றுக்குமே ஒரு தீர்க்கமான நிலைப்பாடு இல்லாவிடினும் அ.தி.மு.க.வே அதிகம் தெளிவீனமான நிலையில் இருந்தது.

1983 பேரினவாத வன்முறைக்குப் பின்னர் ஈழத் தமிழர் பற்றித் தமிழகத்தில் இருந்த அநுதாப உணர்வு 1985-86 அளவில் நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தின் மத்தியில் குறையத் தொடங்கி விட்டது. இயக்கங்களின் அடாவடித்தனம் தங்களுக்குள்ளும் இயக்கங்களிடையிலும் உள்ள தகராறுகளைத் தீர்க்கும் நிலையைத் தாண்டித் தமிழகத்தின் குற்றச் செயல்கட்குக் காரணமானவர்களுடனும் சேர்ந்து விட்டது இதற்கு ஒரு காரணம். இதை இந்திய அரசும் தமிழக அரசும் கண்டுங் காணாமலே இருந்தன. வசதி படைத்த ஈழத்தமிழர் அதிக வாடகையில் வீடுகளிற் குடியமர ஆயத்தமாக இருந்தமையும் நுகர் பொருட்களுக்கு அதிக விலை கொடுக்கக்கூடிய அவர்களது பொருள் வசதியும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரது வாழ்க்கைச் செலவை நேரடியாகவே பாதித்தன. ஈழத்தமிழ் அகதிகளது அவலநிலை பற்றிய பொதுவான அநுதாபம் இருந்த போதிலும் நடுத்தர வர்க்க ஈழத்தமிழர் பற்றிய கசப்புணர்வு அதிகரித்தே வந்தது. ஈழத்தமிழர் பிரச்சனையைப் பாலித்து அரசியல் லாபமடைய முடியாத நிலையில் இருந்த சில படு பிற்போக்குச் சக்திகட்கு ஈழத்தமிழர் பற்றிய பகைமை உணர்வு நெடுங்காலமாகவே இருந்து வந்தது. 1987க்குப் பின் இவர்கள் பகிரங்கமாகவே விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். ரஜீவின் கொலை வெறும்வாயை மென்ற இந்தக் கும்பலுக்கு அவல் போல் வாய்த்தது.

ரஜீவின் மரணச் சடங்குகள் முடியுமுன்னரே சகல இலங்கைத் தமிழரையும் வெளியேற்றவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை தமிழக காங்கிரஸ் தலைவர் வாழப்பாடி ராமமூர்த்தியும், அ.தி.மு.க. தலைவி ஜெயலலிதாவும் முன்வைத்தனர்.

பிரிட்டனில் வளைகுடா யுத்தத்தின்போது ஈராக்கிய, பலஸ்தீன மக்களை பிரிட்டிஷ் அரசு நடத்திய விதம்பற்றி மனித உரிமை இயக்கங்கள் கண்டிக்கத் தவறவில்லை. ஆளுங்கட்சிப் பிரமுகர்கள் கூடப் பொலிஸாரும் உள்நாட்டு அலுவல் அமைச்சும் ஒருசில ஈராக் பிரஜைகளையும், பலஸ்தீன மக்களையும் நாட்டைவிட்டு அகற்றும் முயற்சிகளைப் பற்றிக் கவலை தெரிவித்தனர். இவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது தமிழ் அகதிகளின் நிலை பரிதாபமானது. போக இடமற்ற மக்களை விரட்டியடிக்க முனையும் அரசியல்வாதிகள் எவ்வளவு கேவலமானவர்களாக இருக்க வேண்டும்? தமிழ் அகதிகளை இந்தியாவிலிருந்து தூர்த்தும் முயற்சியை இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், பிறநாடுகளிலும் உள்ள சகல முற்போக்கு சக்திகளும் மனிதஉரிமை இயக்கங்களும் நியாய உணர்வுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டும்.

விடுதலைப் புலிகள் ரஜீவ் கொலைக்குத் தாம் பொறுப்பில்லை என மறுத்துள்ளனர். வேறு யாராவது செய்திருக்கலாம் என்றவாறு ஊகங்கள் சில அண்மையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. விடுதலைப் புலிகள் இக் கொலைபற்றி வருத்தம் தெரிவிக்கத் தவறியமை அவர்கள் மீதான சந்தேகத்தை அதிகமாக்கியுள்ளது. அதைவிட முக்கியமாக இத்தகைய அநாகரிக அரசியலை,

காட்டுமிராண்டித்தனத்தை விடுதலைப் புலிகள் கண்டிக்க வறுப்பது அவர்களது அரசியல் எவ்வளவு தூரம் இழிந்துபோய் விட்டது என்பதையே காட்டுகிறது. மனிதத் தன்மையற்ற ஒரு தலைமையால் ஒரு விடுதலை இயக்கத்தைச் சரியாக வழிநடத்த முடியாது. அரசியற் பிரச்சனைகளைத் தனிமனித பயங்கரவாதம் மூலம் தீர்க்கலாம் என்ற கருத்தை விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை நிராகரிக்க வேண்டும். ரஜீவ், ரஞ்சன் விஜேரத்ன போன்றோரது கொலைகளை அவர்கள் தயங்காது கண்டிக்க வேண்டும். தம் அரசியல் எதிரிகளது கொலைகளை அவர்கள் நிறுத்தவேண்டும். எந்த அரசியல் வாதியையும் தண்டிக்கும் உரிமை மக்களுக்குரியதேயொழிய ஒரு சில தனி நபர்கட்குரியதில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை தனது தவறுகளைத் திருத்தக் காலங்கடந்து விடவில்லை. ஒரு மக்கள் இயக்கமாக, ஒரு உண்மையான விடுதலை இயக்கமாக அது அமைய வேண்டும் என்ற விருப்புடன் வைக்கப்படும் விமர்சனங்களை அது மதிக்கப் பழகவேண்டும்.

தமிழ் அகதிகளது இன்றைய நிர்க்கதியான நிலைக்கு இந்திய அரசும் பலவழிகளில் பொறுப்பானது. ஈழத்தமிழ் மக்களது விடுதலைப் போராட்டத்தைத் திசை திருப்பி அரசியல் லாபம் தேடமுயன்ற இந்திய அதிகார வர்க்கம் 1987க்குப் பிறகு தமிழ் மக்களைச் செல்லாக் காசாகவே கருதி வருகிறது. இதன் விளைவாகவே தமிழ் அகதிகளை அவர்களை அழித்தொழிக்கக் காத்திருக்கும் கொலைகாரப் பேரினவாத அரசிடம் காவுகொடுக்க இந்திய அதிகார வர்க்கம் ஆயத்தமாக உள்ளது. அதன் குரலையே வாழப்பாடி, ஜெயலலிதாவின் வாய்களால் நாம் கேட்டோம். ஜெயலலிதா இக் கருத்தை உடனடியாகவே வாபஸ் பெற்றாலும் இவ்வாறான கருத்தை ஒருவர் முன்வைக்க நினைப்பதே எவ்வளவுதூரம் மனிதாபிமானமற்ற முறையில் அவர் சிந்திக்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

நமது மாணவர்கள்மீது கல்வி திணிக்கப்படுகிறது!

ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுடன்

ஒரு சந்திப்பு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

"யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் இடதுசாரிகளுக்கு எதிரானவர்கள் என்ற கருத்து காலங்காலமாக நிலவி வருகிறது. ஆனால் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் முக்கிய பிரமுகர்களையும், தீவிர ஆதரவாளர்களையும் இயங்கிய கார்த்திகேயன் மாஸர், வைத்திலிங்கம் மாஸர், ஊன்டி மாஸர், உங்களைப் போன்றவர்களை மிகச் சிறந்த ஆசிரியர்களாக யாழ்ப்பாண மக்கள் இன்றும் நினைவு கூர்கிறார்கள். யாழ்ப்பாண மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையானவற்றை மட்டும் பிரித்தெடுப்பதில் வல்லவர்கள் என்று சொல்லப்படுவதை இது நிரூபிக்கிறதா? இந்த நிலைமையை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது?" என இந்த இடத்தில் கேட்கிறோம்.

"முக்கியமாக நீங்கள் குறிப்பிட்ட அனைவருமே மிகச்சிறந்த ஆசிரியர்கள். பிள்ளைகளின் படிப்பிலே கரிசனை எடுத்து, அவர்களை நல்ல வழியிலே வழிப்படுத்த கடுமையாக உழைத்தவர்கள். கணித ஆசிரியரான வைத்திலிங்கம், மூன்று வருஷத்தில் படிப்பிக்கவேண்டிய பாடத்திட்டத்தை இரண்டு தவணைகளில் படிப்பித்து முடிப்பார். இதனால் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிதான் அந்தக் காலத்தில் இலங்கையின் ஆக்கக் கூடிய பொறியியலாளர்களை உருவாக்கியது. கார்த்திகேயன் மாஸர் போன்ற தீவிரமான உழைப்பாளர்கள் ஓரளவுக்குத்தான் இருந்தார்கள். தாங்கள் சொல்லிவந்த கருத்துக்களுக்கு ஏற்றமாதிரி கல்வி கற்பித்தலில், மிகவும் நேர்மையைக் கடைப்பிடித்தார்கள். இதுவே அவர்களுக்குப் பெயரைப் பெற்றுத்தந்தது.

அந்தக்காலத்து அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் பலர் இவர்களைப் போலவே விசுவாசமிக்க சேவையாற்றினார்கள். ஜயரத்தினம் மகாஜனாவைப் பொறுப்பேற்றபோது, பெரிய கட்டிடங்கள் எதுவும் இருக்கவில்லை. இன்றைக்கு மகாஜனாவில் இருக்கிற எல்லாக் கட்டிடங்களும் ஜயரத்தினத்தால் கட்டப்பட்டதே. இவ்வாறான உழைப்பை அன்றைக்கு இருந்த பெரும்பாலான அதிபர்களிடம் காணலாம்.

ஆசிரியர்களைப்பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். எங்களுடைய பள்ளிக்கூடத்தில் விடுமுறைக்கால வகுப்புக்களை போட்டிபோட்டுக்கொண்டு நடத்தினார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே நேர அட்டவணை (Time-table) போட்டு நாங்கள் அதனை ஒழுங்கு செய்யவேண்டியிருந்தது. அநேகமாக எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இப்படி ஆசிரியர்கள் இலவசமாகக் கற்பித்தார்கள்.

யூனியன் கல்லூரியில் ஐ.பி.துரைரத்தினம் நிறைய நேரத்தைச் செலவிட்டார். அவர் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்று தனித்தனியாக நடந்துவந்த சிறுவர் பாடசாலையையும் உயர்தரப் பாடசாலையையும் ஒன்றாக்கியபோது மகாஜனக் கல்லூரியைவிட மிகவும் வளர்ச்சியுற்ற ஒன்றாக அது விளங்கியது. அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் பங்களாவில் முதன்முதல் வசிக்க யாழ்ப்பாணத்தவர் ஐ.பி.துரைரத்தினம். அவருடைய தந்தையாரான பொன்னையா யூனியன் கல்லூரிக்குள்

அமைந்திருக்கும் அந்தப் பங்களாவில் முன்னர் கிளாக்காக வேலை பார்த்தவர். ஒரு சின்ன அறையைத் தவிர வேறு எங்கும் போவதற்கு மிஷனரிமார் அவரை அனுமதித்ததே இல்லை. அதே பங்களாவில் மிகவும் கெட்டிக்காரரான அவரது மகன் குடியேறினார். ஆசிரியர்களுக்கு அவர் அவ்வளவாக மதிப்புக் கொடுத்ததில்லை. அதனால் யூனியன் கல்லூரியைவிடவும், அருகிலிருந்த மகாஜனா மிகவும் தரமுயர்த்தப்பட்ட (Super Grade College) கல்லூரியாக வளர்ச்சியுற்றது. இதற்காக ஜயரத்தினம் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

இதைப்பற்றி ஒருமுறை சம்பாஷிக்கையில் என்னுடைய நல்ல நண்பரான துரைரத்தினம் சொன்னார், "My teachers let me down" (என்னுடைய ஆசிரியர்கள் என்னைக் கைவிட்டு விட்டார்கள்) என்று. "ஏனென்றால் நீர் ஆசிரியர்களுடன் ஒத்துழைக்கவில்லை. எனவே அவர்கள் உம்முடன் ஒத்துழைக்கவில்லை" என்று நான் திருப்பிச் சொன்னேன். "நான் மிகவும் கடுமையானவனாக இருந்தபோதும், என்னுடைய ஆசிரியர்களும், உப அதிபரும்தான் இந்த முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம். நான் சும்மா இங்கை அங்கை உலாத்தி முசுப்பாத்தி பண்ணிக்கொண்டு திரிகிறேன்" என்று எப்போதும் அவர்களை முக்கியப் படுத்தி உற்சாகமூட்டுவேன். இப்படித்தான் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்தினோம். நாங்களும் (ஸ்கந்தாவும்) மகாஜனாவும் சேர்ந்து உருவாக்கிய

வைத்தியர்களும், பொறியியலாளர்களும் எவ்வளவு பேர். நானாவது சில முஸ்பாத்திகள் செய்வேன். ஆனால் ஜயரத்தினம் மிகவும் கடுமையான ஒழுக்கசாலி. அதை அவர் கல்லூரியிலும் நடைமுறைப்படுத்தினார். இன்றைக்கு எல்லாம் மண்ணாகிப் போகின்றன.

ஜயரத்தினம் பற்றி ஒரு விசயம் கட்டாயம் சொல்லவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் அன்றைய கல்வி நிறுவனங்களின் பணிபற்றி விளக்குவதற்கு இது உதவும். எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவரான கனகசபாபதியின் அண்ணன் என்னிடம் வந்து, தனது தம்பி கனகசபாபதி இந்தியாவில் பட்டம்பெற்று வந்துள்ளதாகவும் அவருக்கு ஆசிரியர் பதவி வழங்குமாறும் கேட்டுக்கொண்டார். நான் 'ஓம்' என்று சொல்லிவிட்டேன். பின்னர் இலங்கைப் பட்டதாரி ஒருவரும் ஆசிரியர் பதவி கேட்டு வந்தார். நான் அவருக்கும் 'ஓம்' என்று சொல்லிவிட்டேன். இரண்டு வெற்றிடங்கள் வரும் என எதிர்பார்த்திருந்தேன். என்னுடைய கஷ்டகாலம் ஒரே ஒரு ஆசிரிய பதவியே வெற்றிடமாக வந்தது. எனக்கு கனகசபாபதியை எடுக்கவே விருப்பமாக இருந்தது. ஆனால் மற்ற ஆசிரியர்கள் இந்தியப் பட்டதாரியைவிட இலங்கைப் பட்டதாரியை எடுப்பதற்கே விரும்பினார்கள். என்னால் ஒன்றுஞ்செய்ய முடியவில்லை.

கனகசபாபதிக்கு என்ன பதில் கூறுவது என்று தெரியவில்லை. நான் நேடியாக ஜயரத்தினத்திடம் சென்று கனகசபாபதிக்கு ஒரு ஆசிரியர் பதவி தரும்படி கேட்டேன். அவர் 'மாட்டேன்' என்று இறுக்கமாகச் சொல்லிவிட்டார். நானும் விடவில்லை. மூன்றாவது முறையாகச் சென்றபோது, "பிழையான நாணயமொன்றை எனக்கு விற்கப் பார்க்கிறீர்கள்" என்று கடுமையாகச் சொன்னார். "அப்படி இல்லை. ஆள் நல்லவன். நீங்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு வைத்திருங்கள். அதற்குப் பிறகு எனது கல்லூரியில் ஒரு வெற்றிடம் வருகிறது. நான் ஆனைக் கட்டாயம் எடுக்கிறேன்" என்று சொன்னேன். மிகவும் வில்லங்கப்பட்டே ஜயரத்தினம் அவருக்கு ஆசிரிய நியமனம் தந்தார்.

அதற்குப் பிறகு பல்கலைக் கழகத்தில் விலங்கியலில் சிறந்த மாணவனுக்கான தங்கப் பதக்கத்தை

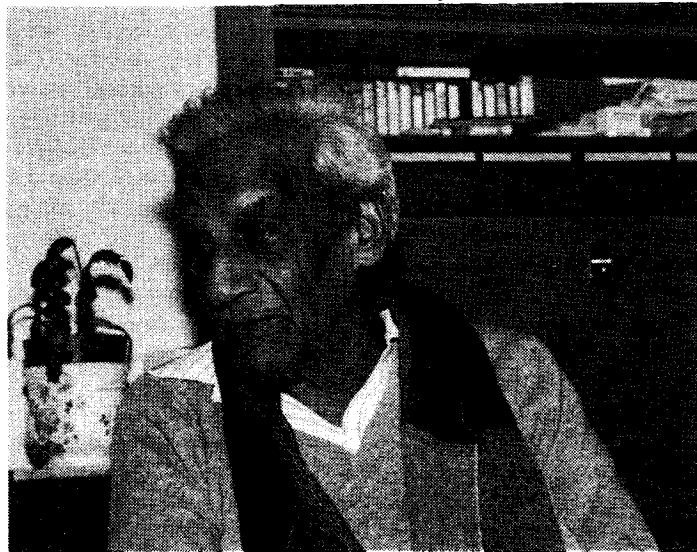
கனகசபாபதி பெற்றார். மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, "இப்பொழுது கனகசபாபதியை நீங்கள் எங்களுடைய கல்லூரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். என்னிடம் ஒரு ஆசிரியர் பதவி வெற்றிடமாக உள்ளது" என்று ஜயரத்தினத்திற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். 'எங்களுடைய கல்லூரிக்கு அவரை மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. எனவே அவரை உங்களுடைய கல்லூரிக்கு அனுப்ப முடியாது. தயவுசெய்து மன்னிக்கவும்" என்று அவர் மறுமொழி எழுதினார்.

இதே கனகசபாபதிதான் ஜயரத்தினத்தினத்திற்குப் பிறகு மகாஜனாவிற்குக் கிடைத்த மிகச்சிறந்த அதிபராக விளங்கினார். திறமையான ஆசிரியருக்கூட. ஜயரத்தினத்தின் செத்த வீட்டில், "தன்னுடைய பணிகளைத் தொடரக்கூடிய நல்லதொரு அதிபரை மகாஜனாவுக்குத் தந்துவிட்டே ஜயரத்தினம் சென்றுள்ளார்" என்று நான் உரையாற்றினேன்.

இப்படி அதிபர்கள், ஆசிரிய நியமனங்கள் உட்பட எல்லா விசயங்களிலும் கவனமெடுத்தார்கள். கல்வித் தரத்தை உற்சாகமாகப் பேணுவதற்கு தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்தார்கள்.

"ஒரு மாணவனை அவன் வாழ்ந்துவரும் சமூகத்தின் பிரஜையாக்குகின்ற முக்கியமான செயலை பாடசாலைகள் செய்கின்றன. எமது நாட்டின் கல்விமுறை எவ்வளவுதூரம் இதனைப் புரிந்துள்ளது?" என்று நாங்கள் கேட்கின்றோம்.

இந்தப் பிரச்சனை இங்கும்கூட இருக்கின்றது. அண்மையில் கன்பரபியின் ஆர்ச் பிடிப் கூட இதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கின்றார். அதிகளவு பரீட்சைகளை வைத்து மாணவர்களைப் பயிற்றுவிப்பது ஆபத்தானது. அது அவர்களது அறிவுத் தரத்தை உயர்த்தவில்லையென்றும் அவர் கூறியிருந்தார். இங்கேயே இந்த நிலைமை இருக்கிறது என்றால் எங்களுடைய நாட்டில் பரீட்சைகளுக்குப் பதிலெழுத மட்டுமே மாணவர்களுக்குப் போதிக்கின்ற நிலை ஆச்சரியத்துக்குரியதல்ல. இதனால் பெற்றோர்கள் தேவைக்கு அதிகமானளவு கவனத்தைத் தமது பிள்ளைகளின்மீது செலுத்துகிறார்கள். சாதாரணமான கல்வியறிவு குறைந்த தாய்மார்கள்கூட தமது பிள்ளைகள் என்ன பெறுபேறுகள் எடுத்தால் மேற்படிப்புப் படிக்கலாம் என்று அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் எமது மாணவர்களுக்கு அறிஜூட்டப்படுகிறது என்பதைத் திணிக்கப்படுகிறது என்பதே உண்மை. ரியூஷனே எனக்குக் கவலைதரும் விஷயம். இப்போதெல்லாம் நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்புப் பிள்ளைகள்கூட ரியூஷனுக்குப் போகிறார்கள். அதிலும் தமிழ்ப்பாடம் படிக்கப் போகிறார்கள். காலை ஐந்து மணிக்கு எழும்பும் சிறார்கள் இரவு பத்து மணிக்கு படுக்கைக்குப் போகும்வரை கல்வியை மட்டுமே கற்க பணிக்கப்படுகிறார்கள். ஏனைய இசை, நடன, விளையாட்டுத் துறைகளில் ஈடுபடாமல் தடுக்கப்படுகிறார்கள்.

புகைப்படம்: மல்லி

பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் வைத்தியர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, கணக்காளர்களாக வருவதையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது அவர்களின் பிழையல்ல. எமது சமூகத்தின் பிரச்சனையேயாகும். யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுப்பகுதியில் கல்விவசதி குறைவு என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்ததுதான். தமிழில் மட்டுமே பத்தாம் வகுப்பு அல்லது அதற்கும் குறைவான கல்விகற்ற பலர் இலங்கையின் முக்கியமான வர்த்தகர்களாக இருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடப் படிப்பு என்பது அவர்களது வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கும் ஒன்றாக அல்லாமல் வாழ்க்கைக்கு உதவும் ஒன்றாகவே அங்கு இருந்துள்ளது என்பதை எமது பெற்றோர்கள் உணரவேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட எமது கல்வித் திட்டம் முற்றாக மாற்றம் செய்யப்படவேண்டும்.

இத்துடன் எமது சந்திப்பை முடித்துக்கொண்டோம். குளிர் நிறைந்த அன்றைய இரவில் லண்டனுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில் பல விசயங்கள் மனதில் வந்தன. இங்கு எழுதாமல் விட்டுள்ள விசயங்கள்.... அவர் எழுதவேண்டாம் (Off the record) என்று கேட்டுக்கொண்டு சொன்னவை....

இவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு ஒரு புத்தகமாக வெளிவருவது பிரயோசனமான பணியாக இருக்கும். எமது கல்விமுறைபற்றி தீவிரமான சிந்தனைகளைக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர் பற்றிய விபரங்கள் என்றளவில் மட்டுமல்லாது, எமது சமூகம் பற்றிய ஆவணம் (Documentary) ஆகவும் கருதப்படும்.

ஆனால் பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது?

ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கத்தைக் கேட்கலாம்.

சந்திப்பு:

நா.சபேசன்
மல்லி

'தமிழ் ரைம்ஸ்' இராஜநாயகம் 'ஒரு புலி'!

இலங்கைப் பத்திரிகைகளின் கண்டுபிடிப்பு !

லண்டனில் இருந்து வெளிவரும் 'தமிழ் ரைம்ஸ்' (Tamil Times) ஆங்கில மாத இதழின் ஆசிரியர் திரு பெ. இராஜநாயகம் அண்மையில் இலங்கைக்குச் சென்றிருந்த வேளையில் பாராளுமன்றத்திற்கும் விஜயம் செய்தார். இதனை புலித் தலைவர் ஒருவரின் பாராளுமன்ற நுழைவு என்று சிங்களப் பத்திரிகைகளும் புலிகளுடன் தொடர்புடைய ஒருவரின் பாராளுமன்ற விஜயமென ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும் முன்பக்கத்தில் செய்திகள் வெளியிட்டுள்ளன. போதாததற்கு தமிழ்ரைம்ஸ் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியிடப்படுவதாகத் தகவல் வேறு. இது பற்றி யூ.என்.பியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ஆளும் கட்சி எம்.பிக்களுக்கும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்., எம்.பிக்களுக்கும் இது ஒரு அச்சுறுத்தலாகும் என பொலிஸில் முறையீடும் செய்துள்ளார்.

திரு. இராஜநாயகத்தை ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் எம்.பி. மஹிந்தா ராஜபக்ஷவே இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு பல சிங்கள, தமிழ் எம்.பிக்களுடன் நாட்டு நிலைமை பற்றிக் கலந்துரையாடிய பின்னர், தமிழ் எம்.பிக்களுடன் மதிய போசனம் உட்கொண்டார் எனவும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் எழுதியுள்ளன.

தமிழ் ரைம்ஸ் எங்கிருந்து வெளியிடப்படுகிறது என்பது தெரியாமலே (அதாவது தமிழ் ரைம்ஸின் ஒரு இதழைக்கூட கண்ணால் காணாமல்) அது யாருக்குச் சார்பானது/எதிரானது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் இலங்கைப் பத்திரிகைகளின் பத்திரிகா தர்மந்தான் என்ன! பின்னர் அதனைப் பொதுமக்களுக்கு அறியத்தரும் அழகுதான் என்ன!

இலங்கையின் பத்திரிகைகளும் சரி, பாராளுமன்றவாதிகளும் சரி இனவாதச் சேற்றிலே அமிழ்ந்து போயுள்ளார்கள் என்பதையும், எந்தச் சிறு நடவடிக்கையிலும் இனவாதத்தைப் பார்ப்புவதற்கு தயங்காமல் முனைகிறார்கள் என்பதையும், தமிழர்களின் தேசிய இனப்பிரச்சனையில் அக்கறைகொண்ட அனைவரும் எதிரிகளாகவே கணிப்பிடப்படுகிறார்கள் என்பதையும் தான் 'தமிழ் ரைம்ஸ்' இராஜநாயகம் பற்றிய இப்பிரச்சாரம் மீண்டும் உணர்த்துகிறது.

அவனுக்குத் தெரியும் தாய்க்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை என்று. டொக்ரர் உணர்ச்சியற்ற சொற்களாக உதிர்ந்துக் கொண்டிருக்கும் வைத்திய விளக்கத்தை, அரைகுறையாக விளங்கிக் கொண்ட தகப்பனின் கண்களில் நீர் கோட்டுவதை கடைக்கண்ணால் கவனித்தபோது, அவனின் நெஞ்சு வெடிக்கிறது. தான் சொன்னதை இவர்கள் விளங்கிக் கொண்டார்களோ இல்லையோ, அந்த வெள்ளைக்காரர் தன் விளக்கத்தை முடித்துவிட்டு மெல்லிய இளம் முறுவலுடன் நகர்கிறார்.

தாய் ஏங்கிய விழிகளுடன் மகனைப் பார்த்தாள். "என்ன சொன்னார் டொக்ரர்?" என்று அவள் பார்வை கெடுக்கிறது. தாயை நேருக்குநேர் பார்த்துச் சஞ்சலப்பட அவள் விரும்பவில்லை.

தகப்பன் முன்செல்ல, மகனும் தாயும் பின் தொடருகின்றனர்.

"என்ன ரஞ்சித் பேசாமல் போகிறாய்?" தாயின் கேள்வி வேதனையுடன் இருக்கிறது. அவனின் மூத்தமகன் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறான்.

அவன் நிலை எப்படியென்பது அவளுக்குத் தெரியாது. கற்பனையிலும் கண்டிராத மெஷின்கள், தன் மூத்த மகனைச் சுற்றி ஏன் கிடக்கின்றன என்பது அவளால் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்று.

"ரஞ்சித், டொக்ரர் என்ன சொன்னார்?" தாய் விடாமல் கேட்கிறாள். ஆங்கிலம் தெரியாத தன் நிலையில் அவளுக்கே ஆத்திரம் வருகிறது. என்ன சொன்னாரா? எப்படிச் சொல்வது தாய்க்கு?

"தமையனின் மூளையில் பெரும்பகுதி சேதமடைந்து விட்டது. எவ்வளவு சேதம் என்று சரியாகத் தெரியாது." அந்த டொக்ரர் சுற்றி வளைத்து அருமையான நாகரிகமான வார்த்தைகளில் சொன்ன விளக்கத்தின் சாரம்து.

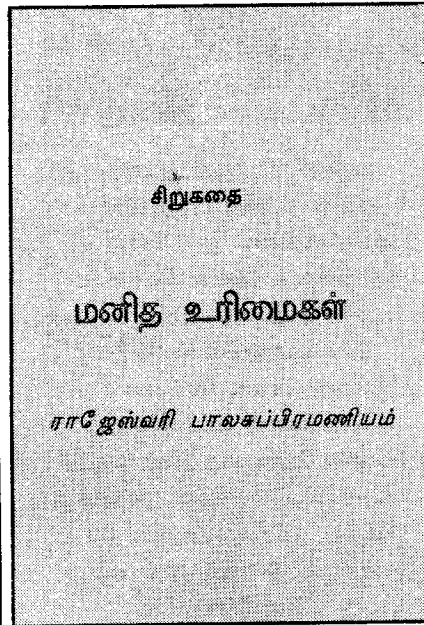
தாய்க்கு என்ன சொல்வது? அண்ணாவின் உயிருக்கு ஒன்றும் ஆபத்தில்லையாம் என்று சொல்வதா? தகப்பன், மனைவியுடனும் மகனுடனும் ஒன்றும் பேசாமல் வெறித்த பார்வையுடன் நிற்கிறார்.

இரண்டு நாளாகத் தந்தை இப்படித்தான் இருக்கிறார். வெறுமை அவர் விழிகளில் தேங்கி நிற்கிறது. ரஞ்சித் தகப்பனை ஒன்றும் கேட்க முடியவில்லை.

மூத்த மகன், அரைகுறை மனிதனாய் ஆஸ்பத்திரியில். இளைய மகன், டொலிஸ் ஸ்ரேஷினில். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் அவர்கள் வாழ்க்கையில் இப்படியொரு துன்பம் வருமென்று யார் நினைத்தார்கள்?

"நாங்கள் பேசாமல் இந்தியாவுக்குப் போயிருக்கலாம். உகண்டாவிலிருந்து வரும்போதே சொன்னேன், இந்த நாடு எங்களுக்குச் சரிவராது என்று." தாய் மெல்லிய முனகலுடன் சொல்கிறாள். பக்கத்தில் நிற்கும் வெள்ளைக்காரர்களுக்குத் தன் குரல் கேட்கக்கூடாது என்பதற்காக ஆனமட்டும் மெல்லமாக முனகுகிறாள். இங்கிலாந்துக்கு வந்து கஷ்டப்படத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து, ஒவ்வொரு கஷ்டம் வரும்போதும் அவள் இப்படித்தான் சொல்வாள்.

பச்சைப் பச்சேல் என்று பசும்பூல் வெளிகள் அவள் மனக்கண்ணில் தெரிவதை, வெறித்த அவள் பார்வையிலிருந்து புரிந்து கொள்வான் ரஞ்சித்.

"என் அருமை பஞ்சாப் நாடு, எவ்வளவு வளம் கொழித்தது தெரியுமா? உனது அப்பா அம்மா கொஞ்சம் காசுக்கு ஆசைப்பட்டு இப்படி நாடோடியாகி விட்டோம்."

தாய் பெருமையுடன் சொல்லும் பஞ்சாப் நாட்டைப் பற்றியோ, இந்தியாவைப் பற்றியோ ரஞ்சித்துக்கு எதுவும் தெரியாது. 'ஆசியனே! ஓடிப்போ!' என்று உகண்டாவில் இடிஅமின் உறுமியபோது, பிரிட்டிஷ் பாஸ்போட்டோடு வேண்டாத விருந்தாளிகளாக இங்கிலாந்துக்கு வந்த நாளிலிருந்து.....

ரஞ்சித்துக்கு ஏழுவருடங்களுக்கு முன் நடந்த ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள் கனவுபோல் தெரியும், அடிக்கடி.

"ஆசியனே, திரும்பிப் போ!" உடுத்த உடுப்பைத் தவிர வேறொரு உடையுமின்றி, ஊர்திரோ விமான நிலையத்தில் விறைக்கும் குளிரில்

இறங்கியபோது, கேட்ட கோஷம் அது. தகப்பன் தர்மசங்கடத்துடன் தாயைப் பார்த்தார். திரும்பிப் போகட்டாம். எங்கே போவது? அவர் பிறந்தது, உகண்டாவில். தாய், தகப்பன் இந்தியர். உகண்டாவில் உள்ள ஆசிய நாட்டார் விரும்பினால் பிரிட்டிஷ் பாஸ்போட் எடுக்கலாம் என்று சொன்ன போது எடுத்த பாஸ்போட்டுடன் வந்திருக்கிறார்.

வெறிபிடித்த வெள்ளையர் கூட்டம் கத்தியது.

"கறுப்பனே திரும்பிப் போ எழிய கறுப்பர்களே எங்கள் அழகிய நாட்டை அசத்தமாக்காதீர்கள்!"

பட்டேல் குடும்பத்தைப் போல் பல்லாயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் திடுக்கிட்டது.

கேவலமான கூலிகளாக ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு வெள்ளை முதலாளிகளால் கப்பலில் கொண்டு வந்த இந்தியப் பரம்பரையில் வந்த பட்டேல்...

"அழகல் கறுப்பனே இவ்விடம் கால் வைக்காதே!"

பட்டேல் குடும்பம், இந்த வரவேற்புடன் இங்கிலாந்தில் காலடி எடுத்த நாளில் இருந்து, தாய் அடிக்கடி அழுவாள். அவள் சிறு வயதில் பஞ்சாப் நாட்டிலிருந்து, உகண்டாவிற்குப் போனவள். தன் இளமை ஞாபகத்தில் பொன் விளையும் பாஞ்சால நாட்டை சொல்லியமுவாள்.

புதிய நாடு, வேலை, வீடு, குளிர், ஐந்து குழந்தைகள். பட்டேல் திணறினார்.

கம்பாலாவில் ஒரு கடை வைத்துப் பிழைத்துக் கொண்டிருந்தவர். வண்டனில் வெறுங் கையுடனும், இங்கிலிஸ் சரியாகக் கதைக்கத் தெரியாமலும் வேலை தேடிப் பட்ட கஷ்டங்கள்..... பெரிய மகன் அப்போதுதான் பதினாறு வயது. பக்டரியில் ஒரு வேலை கிடைத்தது, கொஞ்ச சம்பளத்தில். இரண்டாவது மகனுக்கு, இரண்டு வருடம் முடிய இன்னொரு பக்டரியில் வேலை.

பட்டேல் குடும்பம் தலை நிமிர், முழுக் குடும்பமும் உழைத்தது. கவுன்ஸில் கொடுத்த வசதியற்ற வீட்டை விட்டு வெளியேறி, தங்களுக்கென்று ஒரு வீடு வாங்க அந்தக் குடும்பம் பட்ட பாடு....

ஐம்பதுக்கு மேல் வயது, பட்டேலுக்கு. ரஞ்சித்துக்கு நினைவு ஓடுகிறது, எப்படித் தன் தகப்பன் இரவு பகலாக

உழைத்து ஒரு இடம் வாங்கக் கஷ்டப்பட்டாரென்று...
அதெல்லாம் வெறுப் கதைகளா?

பஸ் இந்தியன் டொக்கைத் தாண்டி ஓடுகிறது. ஆளரவமற்றுக் கிடக்கும் அந்தத் துறை முகத்தைக் கடக்கும் போது, அவனுக்குத் தமையன் சொன்னவை ரூபகம் வருகின்றன:

"வெள்ளைக் காரர்கள் ஏன் கறுப்பர்களில் வெறி கொண்டு தாக்குகிறார்கள் என்றால், விழுந்துவிட்ட வெள்ளையரின் பொருளாதார அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத கோழைத்தனத்தான். உலகமெல்லாம் கொள்ளையடித்த பணத்தில் குதூகலமாக வாழ்ந்த காலம் ஓடிவிட்டது. இப்போது உலகநிதி ஸ்தாபனங்களிடம் வாங்கி ஊதாரித் தனமாகச் செலவிடுகிறார்கள். எத்தனை நாளைக்குக் கடன் வாங்க முடியும்? கஷ்டப்பட்டு உழைக்க விருப்பமற்ற காதையர்கள், கடுங்குளிரிலும், பனியிலும், கண்ணீர் விட்டு, உழைத்துப் பிழைக்கும் கறுப்பர்களைத் தாக்குகிறார்கள். தங்களைவிடக் கறுப்பர்கள் வசதியாகச் சீவிக்கிறார்கள் என்ற பொறாமை. தங்கள் செல்வங்களை நாங்கள் கொள்ளையடிக்கிறோம் என்ற வெறுப்புத்தான், அவர்கள் கண்ட இடங்களில் கறுப்பர்களைத் தாக்கக் காரணம்."

இடிந்து உடையும் நிலையில் இந்தியன் டொக் கிடப்பது போல்தான் இவர்களின் வாழ்க்கையுமா?

இவர்களின் ஆவேசத்துக்கு நாங்களா பவி?

அண்ணா என்ன செய்தான்? அவன் எந்தச் சோலி சுரட்டுக்கும் போகாதவன். போன வருடம்கூட லூயிஷியில் கறுப்பர்களை ஆதரித்து நடந்த கூட்டத்திற்குப் போக மறுத்துவிட்டான்.

"கோழைபோல் ஒழித்து ஏன் இருக்கவேண்டும். இருட்டிலும் மறைவிலும் எங்களை வைத்து நொருக்குகிறார்கள். ஒடுக்கப்பட்ட எங்களுக்காகப் போராடும் சக்திகளுடன் சேர்ந்து எதிர்ப்பைக் காட்டவேண்டும்" என்று இளைய அண்ணா சொன்னபோதுகூட, அண்ணா சொன்னான், "அஹிம்சையாக இருக்கத்தான் எங்கள் சமூகம் படிப்பித்திருக்கு".

ரஞ்சித் பற்களை நறநறவென்று கடிக்கிறான். அஹிம்சையாம்...வீட்டிற்கு முன்னால் காரைத் திருத்திக்

ராஜேஸ்வரி எழுதியவற்றில் மூன்று நாவல்கள் இதுவரை அச்சாகியுள்ளன. ஒரு கோடை விடுமுறை - (அலை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்);

தில்லையாற்றங்கரையில் - (சிந்தனையகம், சென்னை);

உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் - (நீலமலர், சென்னை). இவர் எழுதிச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளும், சில நாவல்களும் இன்னும் நூல் வடிவம் பெறவில்லை.

இலங்கையில் 1960களில் எழுத ஆரம்பித்த ராஜேஸ்வரி, கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக லண்டனில் வாழ்ந்து வருகிறார். தனது மூன்று குழந்தைகளின் பராமரிப்பின் தேவைகளால் அண்மைக்காலத்தில் பொதுவாழ்விலிருந்து பெருமளவிற்கு ஒதுங்கிவாரும் இவர், லண்டனிலுள்ள 'தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கைக் குழு'(TRAG)வின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும், அதன் ஸ்தாபகத் தலைவரும் ஆவார். திரைப்படத் துறையில் பட்டம் பெற்றுள்ள ராஜேஸ்வரி, கிழக்கிலங்கையின் அக்கரைப்பற்றிலுள்ள கோளாவில் கிராமத்தில் பிறந்தவர்.

கொண்டிருக்கும் போது காதைத்தனமாகத் தாக்கி அண்ணாவை 'அழித்து' விட்டிருக்கிறார்கள்.

அண்ணா நீ இனிக் கதைப்பது சந்தேகம் என்று டொக்ரர் சொன்னார். அப்படியில்லாமல் ஏதும் அற்புதங்கள் நடந்து நீ 'மனிதனாகி' கதைக்க வெளிக்கிட்டால் உன்னைக் கேட்கப் போகிறேன், அஹிம்சையென்றால் என்னவென்று.

உனக்குத் தெரியாது. உன்னைத் தாக்கிய காதையர்களைத் தாக்கிய 'குற்றத்திற்காக' இளைய அண்ணாவைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். வழியால் போனவர்களை இளைய அண்ணா தாக்கினாராம், விதண்டா வாத்தில்.

உனக்கு விளங்காது, பொலிஸார் என்ன சொன்னார்களென்று.

உன்னை வெள்ளைக்காரர் தாக்கியதற்கு எந்த விதமான சாட்சியுமில்லையாம். சண்டையில் நீ தடுமாறி, ரோட்டுக் கல்லில் அடிபட விழுந்து, மண்டையில் காயம் பட்டிருக்குமாம்.

இளைய அண்ணா ரோட்டால் போனவர்களைக் காதைத்தனமாகத் தாக்கிக், கையில் வைத்திருந்த கார்திருத்தும் ஆயுதத்தால் காயப்படுத்தி விட்டாராம்.

விளக்கமின்றி விசாரணையில் இருக்கிறான், அண்ணா. தன் தமையனைக் கொலைவெறியில் தாக்கியதைக் கண்ட அண்ணா, அப்போதுதான் வீட்டுக்குள்ளால் எடுத்துவந்த, கார்திருத்தும் ஆயுதத்தால் தாக்கினான்.

என்ன சொன்னார்கள் பொலிஸ்காரர் தெரியுமா அண்ணா? பெரியண்ணாவும் இளையண்ணாவும் இவர்களுக்காகக் காத்திருந்து, இவர்களுக்கு உயிர்ச்சேதம் உண்டாக்கும்படிக்கு காயம் உண்டாக்கினார்களாம்.

ரஞ்சித்தின் விழிகளில் நீர் வழிகிறது. ஜன்னல் பக்கம் முகத்தை வைத்துக்கொண்டு விம்முகிறான். பக்கத்திலிருக்கும் வெள்ளைக்காரி எதுவித உணர்ச்சியுமின்றி இவனைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு, தன் பார்வையை எடுக்கிறான்.

அவர்கள் நாகரிகமானவர்கள். ஒரு மனிதன் செத்துக்கிடந்தாலும் அது தங்கள் விடயமல்ல என்று போகிறவர்கள். நான் மட்டுமென்ன, என்னைப்போல் எத்தனையோ ஒடுக்கப்பட்ட - சித்திரவதைப்படுகிற மக்களைப்பற்றி இவர்களுக்கு ஏன் அக்கறை இருக்கும்?

இவர்களுக்கு எப்போதாவது, யாரிடமாவது அக்கறையிருந்ததா? உலகத்தை ஆண்டவர்களாம்.

ரஞ்சித் முன்னால் இருக்கும் தாயைப் பார்க்கிறான். அவளுக்கு இங்கிலீஸ் தெரியாது. இரண்டு நாளைக்கு முன், ஒரு பின்னேரம் கிட்டத்தட்ட இருண்டு விட்ட நேரம், குசினியில் இரவு வேலைக்குப் போகும் மகன்களுக்கு மணமாக நெய்யில் புரட்டிய சப்பாத்தி சுட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மூத்த மகனும் இளைய மகனும் வெளியில் கார் திருத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

முன்றாவது மகன் ரஞ்சித்தும் இரண்டு கடைசிப் பெண்களும் ரெலிவிஷன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தகப்பன் வேலையால் வரவில்லை.

கண்மூடித் திறப்பதற்குள் அது நடந்து விட்டது. அலறிக் கொண்டு ஓடி வந்தவன், இரத்த வெள்ளத்தில் கிடக்கும் மூத்த மகனையும், மூன்று காதையர்களைத் துரத்தும் இளைய மகனையுந்தான் கண்டான். அவன் இருதயமே நின்று விட்டது. என்ன நடந்தது?

யாரும் அவளுக்குச் சொல்லவில்லை. கண்மூடித் திறப்பதற்குள் அம்புலன்ஸ் வந்தது; பொலிஸ் கார் வந்தது. இரு மகன்களும் ஒவ்வொரு திசையில்.

பெரிய மகன் ஆஸ்பத்திரியில். மூளையில் பலத்த அடி. டொக்டர் எவ்வளவு சேதம் என்று தெரியாதென்கிறார். இப்படித்தான் இப்போது இந்தக் காதையர்கள் அடிக்கிறார்கள். உயிரை வைத்து விட்டு வாழ்வை எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள்.

அண்ணா தனியாக இருப்பதாக நினைத்துப் பின்னால் வந்து அடித்திருப்பார்கள்.... இருட்டில் - தனிமையில் - யாரும் சாட்சியில்லாத மாதிரி....

அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு குற்றமும் சொல்ல முடியாதாம்; பொலிஸ் சொல்கிறது. அண்ணாவுக்கு அடித்ததாக எந்தச் சாட்சியும் இல்லையாம். ஆனால் இளைய அண்ணா துரத்திப் போய்த் தாக்கினாராம். இரண்டு நாளாக ரிமாண்டில் இருக்கிறார்.

நான் இளைய அண்ணாவைப் பார்க்கப் போக, என்னையும் பொலிஸ் காரர்கள் முழிசிப் பார்த்தார்கள். 'அபாயமான குடும்பம்' என்று என் குடும்பத்திற்கும் 'லேபல்' போடப்பட்டிருக்கலாம்.

வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் பஸ் நிற்கிறது. தாய் விம்மலுடன் இறங்குகிறாள்.

கலைந்த அவள் தலையையும், கண்ணீர் வழியும் முகத்தையும் பார்த்த ஒரு நாகரிகமான வெள்ளைக்கார மாது. அருவருப்புடன் முகத்தைத் திருப்புகிறாள். அவர்கள் நாகரிகமானவர்கள். மற்றவர்களுக்கு முன் அழுவது அநாகரிகமாம். அதுவும் பகிரங்கமான இடத்தில் கலைந்த தலையும், கண்ணீரும்.... தாய் பஞ்சாபியில் புலம்பிக்கொண்டே போகிறாள். ஏன் இவர்களுக்கு இங்கிலீஸில் கதைப்பதற்கு என்ன என்ற அர்த்தம் நடந்துபோகும் சிலரின் கண்களில் பளிச்சிடுகிறது.

தகப்பன் வீட்டுக்கு வந்ததும் வராததுமாக பொலிஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போக வெளிக்கிடுகிறார். அவர்களின் வழக்கறிஞர் வருவதாக இருந்தார். அத்துடன் சிறுபான்மை இனத்து மக்களுக்காக போராடும் சில குழுக்களின் பிரதிநிதிகளும் வருவதாய் இருந்தார்கள். தாய்க்கு இதெல்லாம் பிடிக்காது. பிள்ளை, குட்டிகள் இருக்குமிடத்தில் அதிக அந்நியர் ஏன் என்று கேட்பான். இன்று தன் இளைய மகனைப் பார்க்கவேண்டும். "என் இளைய மகன்".

அவன் வழக்கம்போல் குசினிக்குள் போய்நின்று அமுதான்.

இப்போது அடியடியென்று அடித்து நொருக்கியிருப்பாங்களா, உண்மை கேட்டு?

கடவுளே! என் குழந்தைகள், யாருக்கும் ஒரு கஷ்டமும் இதுவரை கொடுத்ததில்லையே.... உண்டால் சாப்பாடு, இல்லையென்றால் பட்டினியாகக் கிடந்தோமே.... ஏன் எங்களுக்கு இந்தக் கொடுமை?...

என் பெரிய மகன் இரண்டு நாளாகப் பேச்சில்லாமல் கிடக்கிறான். ஒருவரும் உருப்படியாக ஒன்றும் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்களே!... என் குடும்பம் என்னவாகப் போகிறது? "அம்மா!" தாயின் சிந்தனை கலைகிறது. ரஞ்சித் குசினிக்குள் வருகிறான்.

"அம்மா! ஆட்கள் வந்திருக்கினம். ரீ போடுங்கோ" தாய் மீண்டும் மெளனமாகிறாள்.

பெண் குழந்தைகள் மேலே போகிறார்கள், தங்கள் அறைகளுக்கு. எப்படி உண்மையைப் பொலிஸாருக்குச் சொல்வது என்று நெடுநேரம் விவாதம் நடக்கிறது.

ஒரு பாவமுமறியாத இரு வாலிபர்களை இனவெறி பிடித்த வெள்ளையர்கள் தாக்கியது

மட்டுமே ன்றிப் பழியையும் ஒரு குற்றத்திற்கும் போகாத இனம் வாலிபர்களிருவரிடும் போட்டு விட்டார்கள் என்பதை நிரூபிப்பதா? தகப்பன் பெருமூச்சு விடுகிறார். கண்கள் கலங்குகின்றன. "நாங்கள் யாருக்கு என்ன செய்தோம்? யார் உடமையைப் பறித்தோம்? என் குழந்தை என்ன பாவம் செய்தார்கள்? எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னால் இருக்க உரிமையில்லாத அளவுக்கா அநியாயம் மலிந்து விட்டது, இந்த நாட்டில்?" தகப்பன் உணர்ச்சி வசப்பட்டு கேவிக் கேவி அழுகிறார்.

"ஒரு சிலர் செய்யும் கொடுமைக்காக நாட்டையே கூடாது என்று சொல்வது சரியில்லை" உள்ளூர்ப் பிரமுகர் ஒருவர் உபதேசிக்கிறார். தங்கள் பகுதியில் உள்ள ஒரு இந்தியக் குடும்பம் தாக்கப்பட்டதையறிந்து அனுதாபம் சொல்ல வந்திருக்கிறாராம்.

தன் அருமையான நேரத்தில் கொஞ்சநேரம் செலவழித்து அநுதாபம் சொல்ல வந்ததை மறைமுகமாகக் காட்டிக் கொள்கிறார், அடிக்கடி கடி காரத்தைப் பார்ப்பதால். "ஜேர்மனியில் ஒரு சிலர்தான் தொடங்கினார்கள் தேசிய உணர்வையும். அது எவ்வளவு தூரம் போனது? ஒரு கோடி யூதர்களின் தலையெழுத்தை அழித்தது" உள்ளூர்

தொழில் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் பிரமுகரைப் பார்த்து உறுமுகிறார்.

"நீங்கள் உங்கள் சண்டையில் எங்கள் குடும்பத்தைப் பகடைக்காய் ஆக்காதீர்கள். என் பெரிய மகன் இறந்து கொண்டிருக்கிறான். இளையமகன் விசாரணையின்றி அடைபட்டுக் கிடக்கிறான். என் குடும்பம் கெட்டவர் பட்டியலில் பொலிஸார் பைல்களில் இருந்தாலும் ஆச்சரியமில்லை. தயவுசெய்து என் இளையமகனை மீட்கப் போவோமா?" தகப்பனின் கண்கலங்குகிறது.

கூட்டம் வெளியேறுகிறது.

ரஞ்சித்தும் தங்கைகளும் முன்அறையில் கூடுகிறார்கள். "எப்படி ரஞ்சித், பெரியண்ணாவின் நிலை?" தங்கச்சி கேட்கிறாள் தமயனை.

எப்படியா? "மூளை செத்துவிட்டது. அரைகுறை மனிதனாக உயிரோடு இருக்கலாமாம்" தமயன் வேதனை புரண்ட குரலில் சொல்லிவிட்டுப் போகிறான். இரண்டு நாட்களுக்கு முன் தமயன்கள் இருவரும் திருத்த வெளிக்கிட்ட காரைத் திருத்தும் நோக்கத்துடன் ரஞ்சித் போகிறான்.

"அண்ணா! கவனம், இருளப் போகிறது. யாரும் என்ன செய்தாலும்

கேட்க ஆட்களில்லை", தங்கையின் குரலைக் கேட்டபடி தமயன் போகிறான்.

கடைசிப்பெண் ரெலிவிஷனைத் திருப்புகிறாள். ஜெல் சிங்கி ஒப்பந்தத்தின்படி ரஷ்யாவில் வாழும் சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளை ரஷ்ய அரசாங்கம் கொடுக்காமல் தடுக்கிறது என்ற மேற்கத்திய ஜனநாயக நாடுகளின் கண்டனத்தைப் பற்றி விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

கார் திருத்தத் தேவையான சாலிகள் எடுக்க உள்ளே சென்ற ரஞ்சித்தை கடைசித் தங்கை கேட்டாள், "அண்ணா ஜெல் சிங்கி ஒப்பந்தம் என்றால் என்ன?"

தமயன் ஒரு கணம் பேசாமல் நின்றான். என்ன மறுமொழி சொல்வது இந்தப் பிஞ்சு மனத்துக்கு. மனித உரிமைகளைப் பற்றிய வெறும் மயக்க வாதங்களைப் பற்றி இவளுக்கு எப்படி விளங்கப் படுத்துவது

நான் இருக்கும் வீட்டிற்கு முன்னால் நிற்க எனக்கு உரிமையிருப்பது பற்றியே சந்தேகமாக இருக்கிறது.

இவளுக்கு என்ன மறுமொழி சொல்வது?

வெளிவந்துவிட்டது

உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் ராஜேஸ்வரி பாலகப்பிரமணியத்தின் மற்றுமொரு நாவல்.

கிடைக்குமிடம்:
நீலமலர்
3, Cannonbury Road,
London-N1
Tel: 071-226 2367

அடுத்த காலடி
அரசியற் தத்துவார்த்த காலாண்டிதழ்

தொடர்புகளுக்கு:
S.Nagalingam
27, Orpheus Tower,
Desmond Street,
London SE14 6HY

சரிநிகர்

இனங்களுக்கிடையில் நீதிக்கும் சமத்துவத்திற்குமான இயக்கத்தின் (MIRJE) மாதப் பத்திரிகை.

தொடர்புகளுக்கு:
SARINI HAR
6, Aloe Street,
COLOMBO-3
SRI LANKA

ஒசை
பிரான்ஸிலிருந்து வெளிவரும்
காலாண்டிதழ்

தொடர்புகளுக்கு:
S.Thiruchelvam
20 Rue De La Folie Mericourt
75011 PARIS
FRANCE.

தென்னிலங்கையில் அன்னையர் எழுச்சியின் குரல்

මවුපරපුරේ පෙරපුර
அன்னையர் முன்னணி
MOTHERS' FRONT

1983இல் வட இலங்கையில் அன்னையர் முன்னணி அமைக்கப்பட்டு தமிழ் இளைஞர்கட்கெதிரான அரசின் கொடுமைகளைக் கண்டித்து மிகவும் பயனுள்ள முறையிற் செயற்பட்டது. வடக்கில் ஏற்பட்ட புதிய சூழ்நிலையின் விளைவாக அங்கு மகளிர் எழுச்சி மேலும் விருத்தியடைய இயலாது போயிற்றெனினும் அதன் பாடங்கள் இன்று தென்னிலங்கையில் ஒரு புதிய வலிய மனிதஉரிமைப் போராட்டச் சக்தியை உருவாக்கியுள்ளது. இன, மொழி, மத வேறுபாடின்றி அரசின் மனித விரோதச் செயல்கட்கெதிராக குரலெழுப்பும் அன்னையர் முன்னணி அண்மையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களைக் கீழே தருகிறோம்.

1. ஆட்கடத்தப்பட்ட, கைது செய்யப்பட்ட, பிடித்துச் செல்லப்பட்ட நம் அன்புக்குரியோரின் இருப்பிடங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தருமாறு ஜனாதிபதியையும் அவரது அரசையும் வலியுறுத்தும் அதே சமயம் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசக் கமிட்டியையும் பிற மனித உரிமைக் குழுக்களையும் இக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுமாறு அரசை நிர்ப்பந்திக்குமாறு வற்புறுத்துகிறோம்.
2. ஆட்கடத்தல்களையும் தலைமறைவாதல்களையும் பற்றிய குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரிக்குமாறு அரசு தலையீட்டற்றதும், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரது தலைமையிலானதுமான ஒரு சுயாதீனமான விசாரணைக் கமிஷனைக் கோருகிறோம்.
3. எவ்வகையான வேறுபாடுமின்றித் தலைமறைவானோரின் கும்பத்தினருக்கும், வீடுகளையும் உடைமைகளையும் இழந்தோருக்கும் நட்பாடு வழங்குமாறு கோருகிறோம்.
4. தலைமறைவான தந்தையர்தோ, அன்னையர்தோ பிள்ளைகளின் அடிப்படைத் தேவைகளைக் கவனிக்குமாறும் அவர்களைப் பராமரிக்குமாறும் சமூகசேவை நிறுவனங்களை உடனடியாக ஏற்படுத்துமாறு அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துகிறோம்.
5. அரசியல் வன்முறையால் உயிரிழந்தோர் அனைவர்க்கும் உடனடியாக மரண அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்.
6. அரசாங்கத் துறையில் தொழில் தரும்போது தலைமறைவானோரின் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கட்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.
7. அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழும் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழும் மறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ள சகலரது பெயர்களையும் வெளியிடாமலும் அவர்கள் சிறையில் இருக்கும்போது அவர்களது பாதுகாப்புக்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறும், அவர்களது பெற்றோர் அவர்களைச் சந்திக்க வாய்ப்பளிக்குமாறும், கைதி முகாம்கட்கு முன்னறிவித்தலின்றி வருகை தரும் அதிகாரங்கொண்ட சுயாதீனமான ஒரு குழுவை நியமிக்குமாறும் அரசைக் கோருகிறோம்.
8. சகல நிர்ப்பராதிகளையும் நடைமுறையில் உள்ள சட்டப் பிரகாரம் குற்றஞ்சாட்டப்பட முடியாதோரையும் உடனடியாக விடுவிக்குமாறு அரசைக் கோருகிறோம்.
9. புனருத்தாரண முகாம்களினின்று விடுவிக்கப்பட்டோரது பாதுகாப்பை உத்தரவாதப் படுத்துமாறும், அவர்கட்கு உழைப்புக்கான வாய்ப்புத் தருமாறும் அரசைக் கோருகிறோம்.
10. சகல அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் நீக்குமாறும் இராணுவத்துக்குப் புறம்பான, அரசின் கொலைகாரக் குழுக்களைக் கலைக்குமாறும் அரசிடம் கோருகிறோம்.

பெண்நிலைவாதி, கவிஞர் சி.சிவரமணி காலமானார்

1991 மே 19ம் திகதி பெண்களின் விடுதலையையும், மக்களின் ஜனநாயகத்தையும், அமைதியையும் நேசித்த இளம் பெண்ணொருத்தியின் இதயத் துடிப்பு நின்றுவிட்டதாக பத்திரிகைகள் மூலம் அறிகிறோம். சிவரமணி என்ற அவ்விளம் பெண் 1989க்குப் பின்னர் தான் எழுதிய எல்லாக் கவிதைகளையும் தீயிலிட்டுவிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட மாணவியான சிவரமணி, யாழ்ப்பாணம் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தின் உறுப்பினராவார். பெண்களின் நிலை தொடர்பான சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளிலும் பங்குகொண்ட சிவரமணி அறியப்பட்டவர் அனைவராலும் நேசிக்கப்பட்டவர். தான் சரியென நம்பும் கருத்துக்களுக்காக எங்கும் எப்பொழுதும் குரலெழுப்பத் தயங்காதவர்.

யாழ்ப்பெண்கள் ஆய்வு வட்டம் வெளியிட்ட 'சொல்லாத சேதிகள்' என்ற கவிதைத் தொகுதியின் மூலம் வளர்ந்துவரும் முக்கியமானதொரு பெண் கவிஞராகவும் சிவரமணி பரவலாக அடையாளங் காணப்பட்டவர். 'பனிமலர்' முதலாவது இதழில் அவரது 'தலைப்பிடப்படாத கவிதை'யொன்றை வெளியிட்டிருந்தோம். இங்கே 'சொல்லாத சேதிகள்' தொகுதியில் இருந்து அவரது மூன்று கவிதைகளைத் தருகிறோம்.

சிவரமணியின் முன்று கவிதைகள்.

முனைப்பு

வையத்தை வெற்றி கொள்ள.

எமது விடுதலை

பேய்களால் சிதைக்கப்படும்
பிரேதத்தைப் போன்று
சிதைக்கப் பட்டேன்
ஆத்மாவின் உணர்ச்சிகள் எல்லாம்
இரத்தம் தீண்டிய கரங்களால்
அசுத்தப்படுத்தப்பட்டன.

என்னை
மேகத்திற்குள்ளும்
மண்ணிற்குள்ளும்
மறைக்க எண்ணிய வேளையில்
வெளிச்சம் போட்டுப் பார்த்தனர்.
அவர்களின்
குரோதம் நிறைந்த பார்வையும்
வஞ்சகம் நிறைந்த சிரிப்பும்
என்னைச் சுட்டெரித்தன.

எனது
ஆசைகள் இலட்சியங்கள்
சிதைக்கப்பட்டன.
அவர்களின் மனம்
மகிழ்ச்சி கொண்டது.
அவர்களின் பேரின்பம்
என் கண்ணீரில்தான்
இருக்கமுடியும்.

ஆனால் என் கண்களுக்கு
நான் அடிமையிலலையே
அவர்களின் முன்
கண்ணீரைக் கொட்ட.

என் வேதனை கண்டு
ரசித்தனர் அவர்கள்
என்றைக்குமாய் எந்தலை
குனிந்து போனதாய்க்
கனவு கண்டனர்.

ஆனால்
நான் வாழ்ந்தேன்
வாழ்நாளெல்லாம் நானாக
இருள் நிறைந்த
பயங்கரங்களின் ஊடாக
நான் வாழ்ந்தேன்
இன்னும் வாழ்கிறேன்.

நாங்கள் எதைப் பெறுவோம்
தோழர்களே
நாங்கள் எதைப் பெறுவோம்?
இன்பமும் இளமையும்
இழந்து நின்றோம்
ஏக்கமும் ஏழ்மையும்
சுமந்து வந்தோம்
நாங்கள் எதைப் பெறுவோம்?

விடுதலை என்றீர்
சுதந்திரம் என்றீர்
எம் இனம் என்றீர்
எம் மண் என்றீர்

தேசங்கள் பலதிலும்
விடுதலை வந்தது இன்று
சுதந்திரம் கிடைத்தது
எனினும்

எங்கள் தோழிகள் பலரும்
உலகில் இன்று
கண் மையையும் இதழ் பூச்சையும்
மறந்து போயினர்.

ஆனால்
தமது மணிக்கரத்தைப்
பிணைத்த விலங்குகை
அறுத்தனர்.

வாருங்கள் தோழிகளே
நாங்களும் வழிசெய்வோம்.
மண்ணால் கோலமிட்டு
அழித்தது போதும்.
எங்கள் செந்நீரில் கோலமிட்டு
வாழ்கைக் கோலத்தை
மாற்றி வரைவோம்
வாருங்கள் தோழிகளே.

சரிகைச் சேலைக்கும்
கண்ணிறைந்த காதலர்க்கும்
காத்திருந்த காலங்கள்!
அந்த வெட்கம் கெட்ட
காலத்தின் சுவடுகளை
அழித்து விடுவோம்.

புதிய வாழ்வின்
சுதந்திர கீதத்தை
இசைத்துக் களிப்போம்
வாருங்கள் தோழியரே.

என் இனிய தோழிகளே
இன்னுமா தலைவார
கண்ணாடி தேடுகிறீர்?
சேலைகளைச் சரிப்படுத்தியே
வேளைகள் வீணாகின்றன.
வேண்டாம் தோழிகளே
வேண்டாம்.

காதலும் கானமும்
எங்கள்
தங்கையர் பெறுவதற்காய்
எங்கள் கண் மையையும்
இதழ் பூச்சையும்
சிறிதுகாலம் தள்ளிவைப்போம்.
எங்கள் இளம் தோள்களில்
கடமையின் சுமையினை
ஏற்றிக் கொள்வோம்.

ஆடையின் மடிப்புகள்
அழகாக இல்லை என்பதற்காக
கண்ணீர் விட்ட நாட்களை
மறப்போம்.
வெட்கம் கெட்ட
அந்த நாட்களை
மறந்தே விடுவோம்.

தேசங்கள் பலதிலும் மனிதர்கள்
இன்னும்
பிச்சைப் பாத்திரங்களை
வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளனர்.
நாமும் பெறுவோமா
தோழர்களே
பிச்சைப் பாத்திரத்தோடு
நாளை ஒரு விடுதலை?

நாம் எல்லாம்
இழந்தோம் எனினும்
வேண்டவே வேண்டாம்
எங்களில் சிலரது விடுதலை மட்டும்;
விலங்கொடு கூடிய
விடுதலை மட்டும்
வேண்டவே வேண்டாம்!

தோழர்களே
விலங்குகளுக்கெல்லாம்
விலங்கொன்றைச் செய்தபின்
நாங்கள் பெறுவோம்
விடுதலை ஒன்றை.

நூல் விமர்சனம்: முறிந்த பனை

சி.சிவசேகரம்.

The Broken Palmyra:

ராஜன் ஊர்ன்
தயா சோமசுந்தரம்
கே.ஸ்ரீதரன்
ராஜனி திராணகம.

The Sri Lanka Studies Institute
Claremont
Ca 91711, USA.
(464 + xv ப.)

[எச்சரிக்கை.

விமர்சனத்துக்கும் கண்டனத்துக்கும் வேறுபாடு தெரியாதோரின் ஆதிக்கம் மிகுந்ததொரு குழுவில் வாழ்கிறோம். நயங்கூறுவதையே விமர்சனமாகப் கருதப் பழகிவிட்ட நமது இலக்கிய மரபில் நக்கீரரைச் சகிக்கும் மனப்பக்குவம் பாண்டியனுக்கு மில்லை பரம்பொருளுக்கு மில்லை என்பதை எளிதாகவே ஏற்றுக்கொண்டு, மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட முறையில் உலகைப் பார்க்கப் பழகிவிட்ட சமுதாயம் நமது தங்கள் கிணறுகட்டு வெளியே ஒரு உலகம் இருப்பதை அறியவிரும்பாத புண்ணியவான்களுக்கு அப்பார்வையே போதுமானதெனினும், சாதி, சமயம், பாஷை, தேசம், இனம், பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் சரிபிழைகளைக் காணும் குறுகிய பார்வையைப் பேணுவதற்கு நமது சனங்களும் சமுதாயமும் இதுவரை கொடுத்துள்ள விலை மிகவும் அதிகம். ஆயினும், இன்னுங்கூட நமது பார்வையைச் சற்று விலாசப்படுத்தவும், நமது அனுபவங்களின்றும் மற்றவர்களினின்றும் கற்கவும் நமக்குத் தயக்கம் மிகுதி. கற்கத் தயங்குவது போதாதென்று கற்பவர்களையும் கற்றதைப் பகிரமுனைபவர்களையும் கல்லாடிக்கிறோம். இனஎதிரி, துரோகி, ஒற்றன், சமூக விரோதி போன்ற பட்டங்களைத் தடையோ தயக்கமோ இல்லாது குட்டி, அவற்றையே காரணமாகக்காட்டி நம்மை நாமே அழித்து வருகிறோம். நக்கீரர் இறைவனையே பகைத்தபோதும் உயிர்பிழைக்க முடிந்தது. ராஜனி திராணகம இயக்கங்களைப் பகைத்த பாவத்துக்கு வழக்கோ, விசாரணையோ இல்லாமலேயே மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது. இது விமர்சனத்துக்குக் கிடைத்த சன்மானம் மட்டுமல்ல மற்ற விமர்சகர்க்கு விடுக்கப்பட்ட எச்சரிக்கையுமாகும். ஆயினும் விமர்சனங்கள் இனி ஓயும் என்ற எதிர்பார்ப்புக்குச் சவாலாக மறுபடி பிரசுரமாகியுள்ளது முறிந்த பனை.

ஏற்கனவே, நேர்மையான நடுநிலை விமர்சன நோக்கில் எழுதப்பட்ட நூல் என்ற பாராட்டை இந்த நூல் பெற்றுள்ளது. ஆயினும் இந்த நூல் பற்றிய விமர்சனங்கள் அந்த விளிம்பிற்குள் நின்றுவிடமுடியாது. அவ்வாறு நிற்கும் விமர்சனங்கள் இந்த நூலை அவமதிப்பன. இதை எழுதியவர்களது நோக்கத்தை எவ்மதிப்பன. இந்த நூலின் முக்கியத்துவத்தை எத்தகைய கடுமையான விமர்சனமும் குறைத்துவிட முடியாது என்ற உறுதியுடனேயே இதன் பாரிய குறைபாடுகள் சிலவற்றையும் பிறழ்வுகளையும் பற்றி எழுத முற்படுகிறேன். இந்த நூல் எழுதப்பட்ட சிரமமான சூழ்நிலையை நானறிவேன். இதன் உள்ளடக்கத்தை ஒன்று திரட்டி ஒரு முழுமையான நூல் வடிவங்கொடுப்பதில் இருந்த சிக்கல்களையும் சிறிது உணர்வேன். இதை வெளியிடுவதில் பங்குபற்றிய ஒவ்வொருவரதும் மனத்திண்மையும் நேர்மைத் திறனும் என்னை வியக்க வைக்கின்றன. இந்தச் சாதனையை மெச்ச நாம் தயங்குவதற்கில்லை என்ற காரணத்தால் இதன் குறைபாடுகள் பற்றி அசட்டையாக இருப்பது இந்த நூலை எழுதியவர்களது நோக்கத்திற்கே முரணானது. எந்தவொரு அரசையோ, கட்சியையோ, இயக்கத்தையோ அடிக்கவோ ஆதரிக்கவோ நிர்ப்பந்தமின்றி எழுதப்பட்ட இந்த நூலை அந்த வகையிலேயே விமர்சிக்க முனைகிறேன். நிறைகள் பற்றிச் சில வரிகளும் குறைகள் பற்றிப் பலவும் இருப்பதனால், நிறைகள் குறைய, குறைகள் நிறைய, என்று எவருங் கருத வேண்டாம் என்ற வேண்டுகோளுடன் விமர்சனத்தை வாசிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.]

நாலுபேர் சேர்ந்து இத்தகைய ஒரு புத்தகம் எழுதுவது வேசான காரியமில்லை. ஏனெனில் இந்த நூல் மிகவும் சர்ச்சைக்குரியதொரு விஷயம் பற்றியது. இலங்கையின் வடக்கில் விடுதலை இயக்கங்களின் எழுச்சியை அடுத்து 1990 முற்பகுதியில் இந்தியப் படை விலகற்குச் சற்று முன்னர்வரை நிகழ்ந்த சம்பவங்களைப் பற்றிய இந்த நூல் விடுதலைப் போராட்டத்தின் பேரிலும் அமைதி காத்தலின் பேரிலும் மக்கள் அநாதரவான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட கதையையும் ஒரு அமைதியான சமுதாயத்தின் சீரழிவின் கதையையும் கூறுகிறது. இலங்கை அரசும் இந்திய அரசும் விடுதலை இயக்கங்களும் தம் பிரச்சாரத்தின் நோக்கங்கட்காகத் திரித்தவற்றையும் மறைத்தவற்றையும் வெளியேபோட்டு அலசி மனிதர்களது அடிப்படை உரிமைகளைப் பேணவேண்டியவர்களும் இழந்தவற்றைப் பெற உதவ முன்வந்தவர்களும், எஞ்சி இருந்தவற்றையும் பறித்த கொடுமையைக் கூறும் வரலாற்றுச் சித்திரம் இது. எல்லோருமே சொல்லவும் எழுதவும் தயங்கிய விஷயங்களை, தங்களை எதிர்நோக்கிய பலவகையான நெருக்கடிகளையும் மீறி இந்த நாலு பேரை எழுதத் தூண்டியது என்ன? அது எதுவாயிருப்பினும், அதுவே தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் இன்றைய இருண்ட குழலின் பிரகாசமான ஒளிக்கீற்று.

இந்த நூலைத் திட்டமிடுவதிலிருந்த பலவீனங்கள் அப்பட்டமாகவே தெரிகின்றன. நூலை எழுதிய நால்வரும் வேறுபட்ட அரசியற் சமுதாயப் பார்வை உடையவர்களென நூலின் முன்னுரையிற் கூறப்பட்டுள்ளது. வடபிரதேச நிகழ்வுகள் பற்றிய அவர்களது விளக்கங்களும் வியாக்கியானங்களும் வேறுபடுவது தவிர்க்க முடியாதது. 'முறிந்த பனை' அவர்களிடையே உடன்பாடு காணக்கூடிய மனித உரிமைப் பிரச்சனைகட்கு முக்கியத்துவம் தந்தமை மூலம் நூலின் ஒருமையைப் பேணுகிறபோதும், அத்தியாயங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்து நிற்பது போன்ற உணர்வை தவிர்க்க முடியவில்லை. வடக்கில் நடந்தவற்றை வெறும் தகவல்களாகத் தருவது அவற்றைச் சரிவர விளங்கிக்கொள்ள உதவாது என்பதால் அந்த நிகழ்வுகட்கு உரிய அரசியல் வரலாற்றுப் பின்னணி நூலின் முற்பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், நூலுக்கு வலியுட்டும் நோக்குடன் எழுதப்பட்ட முதல் மூன்று அத்தியாயங்களுமே நூலின் மிகவும் வலுவீனமான பகுதிகள் எனலாம்.

வரலாற்றுப் பின்னணி என்ற தலைப்பையுடைய முதற்பாகத்தின் 186 பக்கங்களில் எண்ணி 29 பக்கங்கள் 1948 முதல் 1981 வரையிலான வரலாறு பற்றிய இரண்டு அத்தியாயங்கட்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அத்தியாயங்கள் சுருக்கமாக எழுதப்படக்கூடுமோ இல்லையோ என்பது முக்கியமானதல்ல. சுருக்கமாக எழுதுகையில் முக்கிய அரசியல் நிகழ்வுகட்கு வழங்கப்படவேண்டிய உரிய அழுத்தம் தவறாமலும், அவசியமான விவரங்கள் விடுபடாமலும் அத்தியாயங்களை அமைப்பது அவசியம். சம்பவங்கள், முடிந்தவரை ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுடன் வாசகர்முன் வைக்கப்பட வேண்டும். இந்த நூல் இதைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. அரைகுறையான முறையில் எழுதப்பட்ட இந்த இரண்டு அத்தியாயங்கட்கும் பதிலாக, முக்கிய அரசியல் நிகழ்வுகளைக் காலக்கிரமமான குறிப்புகளாகத் தந்திருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது. அதைவிட முக்கியமாக, எழுதுவோரின் கவனயீனம், வாசகர்கள் பல விஷயங்களைத் தவறாகவே விளங்கிக் கொள்ளத்

தூண்டுகின்றன. உதாரணமாக, 16ம் பக்கத்தில், 1956 சிங்களம் மட்டுமே சட்டத்தின் விளைவாகத் தமிழரசுக்கட்சி தமிழர் நலன் கோரும் பிரதம அரசியற் கட்சியாயிற்று என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், தமிழரசுக்கட்சி 1956 இல் நடந்த தேர்தலில் அமோக வெற்றியீட்டிய பின்னரே சிங்களமொழிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மொழிப் பிரச்சனையின் அடிப்படையிலேயே தமிழரசுக்கட்சி எழுச்சிபெற்றது என்ற உண்மையைக் கொஞ்சம் கூடிய கவனத்துடன் எழுதியிருக்கலாம். இன்னும், அதே பக்கத்தில், 1956, '58, '77, '81, '83 இனக்கலவரங்கள் என்று அடுக்கிக்கொண்டு போகும் ஆசிரியர், '56இல் நடந்த சில்லறை வன்முறைச் சம்பவங்களை, '58 வன்முறையுடனும் அதனிலும் பன்மடங்கு வீரியத்துடன் '77இலும் அதிலும் உக்கிரமாக '83இலும் நடந்தவற்றுடன் சமன்படுத்த விரும்புகிறாரா? எல்லாவற்றிலும் முக்கியமாக, '58இல் அரசும் அரசு படைகளும் நடந்துகொண்ட விதமும் '77இன் பின் நடந்து கொண்ட விதமும் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன, தமிழ்த் தேசிய வாதத் தலைமை இலங்கை அரசியலில் தன்னை நடத்திக்கொண்ட விதம், அத்தலைமையின் பிற்போக்கான முனைப்பும் ஏகாதிபத்தியச் சார்பும் போன்ற பல முக்கிய விஷயங்கள் பற்றி ஆசிரியர்கள் போதிய அக்கறை காட்டவில்லை.

சிங்களமொழிச் சட்டம், தரப்படுத்தல் போன்ற பிரச்சனைகளில் ஆசிரியர்கள் வெறுமனே ஒரு தமிழ்-சிங்கள தேசியஇன முரண்பாட்டைவிட அதிகமாக எதையுமே தரிசிக்கத் தவறிவிட்டனர். தமிழரசுக்கட்சியினர் அதிகம் பேசவிரும்பாத சாம் பி.ஸி. பெர்ணான்டோ-செல்வநாயகம் பேச்சுவார்த்தைகள் (1960-61) பற்றி ஆசிரியர்கள் எதுவும் தெரிந்ததாகவே காட்டிக்கொள்ளவில்லை. (1961 சத்தியாக்கிரகத்தின் சரித்திரத்தை அறிய இப் பேச்சுவார்த்தைகளைப் பற்றியும் சிறிது அறிய வேண்டும்!) நவசமசமாஜக்கட்சியை 'மரபு வழி' இடதுசாரிக் கட்சிகளினின்று பிரித்துக் காணும் போக்கும் இது போன்ற பிற குறைபாடான விளக்கங்களும் அரசியல் வரலாறு பற்றிய கவனயீனத்தின் விளைவுகளே.

ஒகஸ்ட்'81 முதல் யூலை'83 வரையிலான காலம் பற்றிய மூன்றாம் அத்தியாயம் பெருமளவும் 1982 மே - 1983 யூலை வரையிலான 'ஸற்றடே நிவ்யூ' யாழ்ப்பாண வார ஏட்டின் செய்திக் குறிப்புகளையும் கட்டுரைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக இந்த அத்தியாயம் கட்டுரையாகவும் இல்லாமல் முறையான ஒரு செய்திக் கோவையாகவுமில்லாமல் இரண்டு கெட்டானாக

அமைந்துள்ளது. எக் காரணங்கொண்டோ, இந்த அத்தியாயமும் இதற்கு முந்திய இரண்டும், 1977 இனவாத வன்முறையின் பின்னணி, அவ் வன்முறையின்போது அரசின் நடத்தை அதையும் மீறி யூ.என்.பி - த.ஐ.வி.மு அரசியல் சல்லாபம், 1983இல் தொண்டமானால் அம்பலப்படுத்தப்பட்ட யூ.என்.பி.-இ.தொ.கா.-த.ஐ.வி.மு உடன்பாடு (1977 தேர்தல் பற்றியது), போன்ற விஷயங்களையும் அலட்சியம் செய்து விடுகின்றன. 1983இல் தான் அரசாங்கம் முதற் தடவையாக நாட்டு மக்களின் ஒரு பகுதியினருக்கு எதிரான வன்முறைக்குப் பெரிதும் உடந்தையாக இருந்தது என்று கூறும் ஆசிரியர்கள் 1977, '81இல் நடந்தது என்னவென்றே அறியமாட்டாதவர்களா? அது மட்டுமன்றித் தமிழருக்கு எதிரான அரசு வன்முறை யூ.என்.பி. அரசின் ஜனநாயக, வெகுஜன விரோதக் கொள்கைகளின் தொடர்ச்சியே என்பதை ஆசிரியர்கள் சுட்டிக்காட்டத் தவறியமையும், தேசிய இனப் பிரச்சனையைத் தேசிய இனங்களிடையிலான முரண்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே அவர்களும் அணுகியதாக எண்ணத் தூண்டுகிறது.

விடுதலை இயக்கங்களின் எழுச்சி பற்றிய அத்தியாயமும் 1987இல் நெருக்கடி முற்றியமை பற்றியதும் இந்தியத் தலையீடு பற்றியனவும் பல பயனுள்ள தகவல்களை முன் வைக்கின்றன. இவற்றுக்கு ஆதாரமான அறிக்கைகளும் ஆய்வுகளும் நூலின் இரண்டாம் பாகத்தில் அடங்குவன. எக்காரணங் கொண்டோ, முதற்பாகத்தின் இறுதிப் பக்கத்தில், ஸ்ராலின் ஊறிற் லரைவிடப் பெரிய கொலைகாரனென்ற கருத்தும், கொர்ப்ச்சேவ் வரவேற்கத்தக்கதொரு அரசியல் மாற்றத்தின் பிரதிநிதி என்ற தொனியும் புலனாகின்றன. இக் கருத்துக்கள் நூலின் ஆசிரியர்களிடையே மாக்ஸிசு சார்பையுடைய இருவருக்குமே உடன்பாடானவையா என்ற கேள்வியும் எனக்குள் எழுந்தது. ஸ்ராலினின் தவறுகளை வரலாற்றில் வைத்துப் பார்க்காமல், ஏகாதிபத்தியத்தின் தாராளவாத ஆதரவாளர்களின் போக்கிலேயே கருத்துக்களை முன்வைப்பது முறையல்ல என்றே கருதுகிறேன்.

நூலின் பயனுள்ள பகுதிகள் பெரும்பாலும் இரண்டாம் பாகத்திலேயே உள்ளன. இவற்றுட் பல முதலாம் பாகத்திற் தரப்பட்டிருக்கலாம். இவ்வாறே முதலாம் பாகத்தில் விரிவாக எழுதப்பட்ட விஷயங்கள் அங்கு சுருக்கமாகவும் அவற்றின் விவரங்கள் இரண்டாம் பாகத்திலும் தரப்பட்டிருக்கலாம். இது நூலின் திட்டமிடல் தொடர்பான ஒரு குறைபாடு. இவ்வாறான குறைபாடுகள் மிக எளிதாகத் தவிர்க்கக் கூடியனவாயினும் அதிகமாகவே காணப்படுவது வருத்தத்துக்குரியது.

வடக்கில் நடந்த வன்செயல்கள், கொடுமைகள், வஞ்சனைகள் போன்றன பற்றிய விமர்சனத்தின் பெரும்பகுதி விடுதலைப் புலிகளது தவறுகள் பற்றியது. இது சிலருக்கு ஆத்திரமூட்டலாம். ஆயினும் தமிழர், இந்திய அரசினதும், இலங்கை அரசினதும் ஆயுதப் படைகளிடமிருந்தோ வேறு எவரிடமுமிருந்தோ எதிர்பார்க்கமுடியாத அன்பையும், அநுதாபத்தையும் விடுதலை இயக்கங்களிடம் எதிர்பார்ப்பது நியாயமானதே. எனவே, பிரதான இயக்கமொன்றிடம் இவ்வாறான எதிர்பார்ப்பு அவர்கட்கு அதிகமாக இருப்பதும் அது ஏமாற்றமாகும் போது மிகுந்த மனக்கொதிப்பு எழுவதும் இயல்பானவை. அந்த வகையில், விடுதலைப் புலிகள் அதிக விமர்சனத்துக்கு உள்ளானமை சரியானதே யெனினும், விடுதலைப் புலிகளை விமர்சிக்கக்

கையாண்ட ஆய்வுமுறை பிற இயக்கங்களின் விஷயத்திலும் பிரயோகிக்கப் பட்டிருந்தால் அது நியாயமாக இருந்திருக்கும். உதாரணமாக, விடுதலைப் புலிகளின் சில தலைமை உறுப்பினர்களது தனிப்பட்ட குணம்வங்களை ஆராய்ந்தது போன்று பிற இயக்கங்களின் முக்கியஸ்தர்களின் குணம்வங்கள் ஏன் ஆராயப்படவில்லை? என்னளவில், இவ்வாறான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் எழும் விளக்கங்கள் மிகவும் ஆபத்தானவை. தகவல்களின் போதாமை மட்டுமன்றி ஆய்வாளர்களின் அகநிலைச் சார்பும் விஷயங்களை வசதிக்கு ஏற்றபடி விளக்கத் தூண்டலாம். இவ்வாறான விளக்கங்கள் இயக்கங்களின் வர்க்க அப்படைமையும் சமுதாயப் பார்வையையும் அறிய அதிகம் உதவ மாட்டா.

ஒரு சில இடங்களில், உதாரணமாக, விஸ்வானந்ததேவன் (தமிழீழ மக்கள் விடுதலை முன்னணித் தலைமை உறுப்பினர்) மரணந் தொடர்பான வரிகள் (ப.150) விடுதலைப் புலிகள் அவரைக் கொன்றனர் என்று வாசகர்கள் கருதுமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. விடுதலைப் புலிகள் மீது ஐயம் இருப்பது ஒரு விஷயம். அதை உறுதிப் படுத்தாமல் அவர்கள்மீது குற்றஞ்சுமத்தும் வகையில் எழுதுவது இன்னொன்று. இது தவறானதும் மிகுந்த கவனயீனத்தின் விளைவானதுமாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு இயக்கம் சில கொடுமைகளை இழைக்கத் தயங்காதது என்ற பரவலான அபிப்பிராயத்தைப் பயன்படுத்திப் பிற போட்டி இயக்கங்கள் மட்டுமன்றி அரசு படைகளும் அந்நியப் படைகளும் அந்த இயக்கத்தின் மீது சந்தேகம் விழுமாறு சில காரியங்களைத் தாமே செய்யவோ, செய்விக்கவோ கூடும் என்ற சாத்தியப்பாடு சில அண்மைக்கால நிகழ்ச்சிகளில் உறுதிப் பட்டுள்ளது. இது பற்றிய போதிய கணிப்பீடு இந்த நூலில் இல்லை. இந்திய 'அமைதி காக்கும்' படையின் தவறுகள் சிலவற்றை ஓரளவு அநுதாபத்துடனேயே நோக்கும் ஆசிரியர்களின் அநுதாபமான விளக்கங்களுக்கு மற்றவர்கட்கும் சிறிது அருகதை உண்டு என்றே நினைக்கிறேன். இவ்வகையில் நூலில் இடையிடையே ஏற்பட்ட நடுநிலைப் பிறழ்வுகளும் எளிதாகத் தவிர்த்திருக்கக் கூடியதே.

இந்த நூலை வாசித்து முடித்த பின்னர் என் மனதில் எழுந்த கேள்விகள் பல. இந்த நூல் அந்தத் திசைகளிற் கவனஞ் செலுத்தாமைக்கு நூலின் நோக்கம் அவற்றை உள்ளடக்கவில்லை என்பது காரணமாக இருக்கலாம். அதனால் இக் கேள்விகளின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடாது. இந்தியப் படையினர் மிகவும் யோக்கியமானவர்களாக இருந்து தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து நடந்திருந்தால் இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கையை நடைமுறைப் படுத்தல

சாத்தியமாகியிருக்குமா? அவ்வாறு உடன்படிக்கை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட பின் இந்தியப் படைகள் தொடர்ந்தும் வடக்கு - கிழக்கில் தம் இருப்பைத் தொடர விரும்பின், அதைத் தமிழர் வரவேற்றிருப்பார்களா? அப்போது தமிழர் அதை வரவேற்பது நியாயமானதா?

லெபனானில் கிறிஸ்தவர்களைக் காக்கப் புகுந்த சிரிய ராணுவமும், தென் லெபனானில் ஷியா முஸ்லிம்களின் பரவலான வரவேற்பைப் பெற்ற இஸ்ரேலிய ராணுவமும், வட அயர்லாந்தில் கத்தோலிக்கரைக் காக்கப் புகுந்த பிரித்தானிய ராணுவமும் அதே மக்களது எதிர்ப்பை எவ்வாறு சம்பாதித்தன? இந்திய ராணுவம் இந்த அறுபவத்திற்கு விலக்காக அமைந்திருக்க முடியுமா? விடுதலைப் புலிகள் யூ.என்.பி. அரசுடன் சேர்ந்து இந்திய அரசை மட்டுமன்றிப் பிற தமிழ் இயக்கங்களையும் எதிர்த்து மோதினர். அது போன்ற குற்றத்தை இன்று ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.:ப., போன்ற இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்ய முனையவில்லையா? இது எவ்வாறு இயலுமாயிற்று? இவ்வாறான தவறுகள் உலகின் பிறநாடுகளின் விடுதலைப் போர்களில் நிகழ்ந்துள்ளன, தவிர்க்கப்பட்டு முள்ளன. அவற்றினின்று நாம் கற்கவேண்டிய பாடமென்ன? விடுதலைப் புலிகள் செய்த பலவேறு தவறுகளை 1989இல் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.:ப் மாகாண அதிகாரம் செய்ததற்கு விளக்கமென்ன?

இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கை பற்றிய ஆராய்வு இல்லாது அதன் உள் நோக்கம் பற்றிய தெளிவுபடுத்தல் இல்லாது இந் நூல் எழுதப் பட்டதாலேயே பல இடங்களில் ஆசிரியர்கள் 'மரங்களைக் காண்கிறார்கள் ஆனால் வனத்தைத் தவறவிட்டு விடுகிறார்கள்'. இந்தியராணுவத்தை இடறவைக்க விடுதலைப் புலிகள் விரித்த குழ்ச்சிவலைக்கும் அமைத்த அரசியற் பொறிக்கும் தோற்றுவாய் இந்திய அரசின் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கமே. ஒரு பலமான இராணுவத்தை எதிர்க்கும் ஒரு இயக்கம் எந்த வகையான 'விளையாட்டு விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்கு நாம் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் பண்பாட்டின் ஒழுக்கநெறிகளை ஆதாரமாகக் கொள்ளமுடியுமா? இந்த நெறிகளைப் போதிக்கும் கண்ணியவான்கள் தாம் நெருக்கடிகளில் மாட்டிக் கொள்ளும்போது இதே நெறிகளைத் தூர எறியத் தயங்குவதில்லையா? ஜே.வி.பி. மீதும் தமிழ் விடுதலை இயக்கங்கள் மீதும் பயங்கரவாதக் குற்றஞ் கமத்தும் எவரும் யூ.என்.பி.யின் பேரினவாத அடக்குமுறை அரசு பயங்கரவாதத்தை எதிர்க்கவே இவ்வியக்கங்கள் தமக்கு அகப்பட்ட அஸ்திரங்களைப் பயன்படுத்தின என்பதையும் மறக்கக்கூடாது.

ஜே.வி.பி.யும் விடுதலைப் புலிகளும் தமது குறுகிய அரசியற் பார்வையின் விளைவாக நண்பர்களையும் எதிரிகளையும் குழப்பிக் கொண்டனர். அரசியலை ஆயுதங்கட்குக் கீழ்ப்படுத்தினர். இரகசியமான வேலைமுறைகள் என்ற பேரில், மக்கள் அரசியலினின்று இவர்களால் ஒதுக்கப்பட்டனர். இருப்பினும், இந்தியாபற்றி இந்த இயக்கங்கள், தவறான நோக்கங்கட்காகவேனுஞ் சரியான நிலைப்பாட்டையே மேற்கொண்டன. அவர்களை அவர்களது தவறுகட்காக விமர்சிக்கவும், மக்கள் விரோதச் செயல்கட்காகத் கண்டிக்கவும் நாம் தயங்கலாகாது எனினும், பிரதான எதிரியார் என்பதை மறந்து விமர்சனங்களையும் கண்டனங்களையும் முன்வைப்பது ஆபத்தானது. இந்த நூல் யூ.என்.பி. அரசையும், அதைவிட முக்கியமாக, இந்தியா என்ற பிராந்திய வல்லரசையும் பற்றிக் கூடிய கவனங் காட்டியிருக்க வேண்டும்.

இந்திய, இலங்கை அரசுகள் விடுதலை இயக்கங்களை நிராயுதபாணிகள் ஆக்குவதற்கு காட்டிய அக்கறையை அரசு பயங்கரவாதம் பற்றிக் காட்டாதது ஏன்? இந்தியாவின் நலன்களைப் பேணுமாறு, ஆயினும் உடன்படிக்கையில் எழுதப்படாது ஒத்துக் கொள்ளப் பட்ட விஷயங்களை இலங்கை அரசு நடைமுறைப்படுத்துவதை உறுதிசெய்த இந்திய அரசு ஏன் மாகாண சபைக்கு முழுமையான அதிகாரம் வழங்குவதுபற்றிக் கவலை காட்டவில்லை? விடுதலைப் புலிகளை ஒடுக்கும் காரியத்தில் மட்டுமே இரு அரசுகளும் முனைப்புடன் செயற்பட்டன. தென்னிலங்கையில் ஏற்பட்ட புதிய அரசியல் நெருக்கடியின் விளைவாகவே இந்திய வெளியேற்றம் பற்றி யூ.என்.பி. அரசு தன் நிலைப்பாட்டை மாற்ற நேர்ந்தது. இது தனிநபர்கள் தொடர்பான ஒரு விஷயமல்ல. இவை போன்ற பிரச்சனைகள் பற்றியும் நூலிற் கூடிய கவனங் காட்டியிருக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும், மக்களிடமிருந்து தங்களைத் தனிமைப் படுத்திக் கொண்டதாலேயே விடுதலை இயக்கங்கள் பல தவறுகளைச் செய்தன என்ற உண்மை இந்த நூலில் மிகவும் தெளிவாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும், சில விடுதலை இயக்கங்களும், பல போராளிகளும் எவ்வாறு சீரழிந்து, ஒரு தேசிய இனமும் ஒரு முழு நாடும் மனித உறவுகளும் எவ்வளவு சீரழிய நேர்ந்தது என்ற கதையை நேர்மையுடனும் துணிவுடனும் சொல்லும் இந்த நூலைத் திறந்த மனத்துடன் ஒவ்வொரு தமிழரும் வாசிக்க வேண்டும். * இந்த நூல் எழுப்பும் நியாயமான கேள்விகட்கு நாம் தேடும் பதில்களினூடே நமது விடுதலைக்கும் விமோசனத்துக்குமான பாதையை நாம் கண்டறிய முடியும்.

"The Broken Palmyra" கிடைக்குமிடம்:

The Sri Lanka Studies Institute,
46/48, East Street,
Bromley, Kent.
BR1 1QW

Postal orders or Cheques to be made out
to "Sri Lanka Studies Institute"

Price per copy (Inc. Postage -
UK/Europe) - Ten Pounds

சர்வதேச அரசியல்.

ஒநாயின் கண்ணீரில் நனைகின்ற ஆடுகள்

ஞானிகள் மற்றவர்களின் பிழைகளிலிருந்தும் பாடங்கற்கிறார்கள். ஞானங் குறைந்தோர் தங்கள் பிழைகளிலிருந்து மட்டுமே கற்கிறார்கள். ஞானம் என்பது கல்வி அறிவினால் வருவதானால் ஈழத்தமிழினம் ஞானம் மிகுந்த ஒன்றாக இருந்திருக்கும். ஞானம் வயதும் அனுபவமும் தாமே கொண்டுவரும் ஒன்றெனின் மூத்த தமிழ்த் தலைவர்களின் அரசியல் மூடத்தனத்திற்கு விளக்கம் இல்லை. எனினும் திரும்பத்திரும்பத் தங்களைத் தாங்களே ஏய்த்துக்கொண்ட தேசியவாத அரசியற் தலைமையொன்றைப் பெற்றிருந்த பெருமை தமிழருக்கு மட்டுமே உரியதில்லை. அந்தக் கௌரவத்துக்குப் பிற தேசிய இனங்கள் பலவும் தகுதியுடையன. ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய பாடங்களை எளிதாகவே மறந்துவிடும் சபாவத்தைப் பல தேசியவாதத் தலைமைகளிடம் காண்கிறோம். மனித உரிமைகள், விடுதலை,

ஜனநாயகம் போன்ற உயரிய விழுமியங்களை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஏன் எப்போது எவ்வாறு ஆதரிக்கின்றனர் என்பதை மறந்து மாக்ஸித்துக்கு எதிர்ச்சொல் ஜனநாயகம் என்று மயங்குவோருக்கு இன்னுமொரு வரலாற்றுப் பாடத்தைக் குர்த்திய (Kurdish) விடுதலைப் போராட்டத்தின் அண்மைக்கால அனுபவம் வழங்குகிறது.

ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரித்தானம் குழ்ச்சிக்குப் பலியான முக்கிய தேசிய இனங்களுள் ஒன்று குர்த்தினமாகும். இன்று ஏறத்தாழ 25 மில்லியன் (1மில்லியம் = 10 இலட்சம்) மக்களைக் கொண்ட குர்த்தினத்தவர் முக்கியமாக முன்று நாடுகளிடையே பிளவுண்டுள்ளனர். இவர்களில் 60 சதவீதப் பெரும்பான்மையானோர் தென்கிழக்குத் துருக்கியிலும் மற்றோர் பெருமளவும் வடக்கு ஈராக்கிலும் (3 மில்லியன்கள்)

வடமேற்கு ஈரானிலும் (3 மில்லியன்கள்) உள்ளனர். சிறு தொகையானோர் சிரியாவிலும் சோவியத் யூனியனிலும் உள்ளனர். குர்த்த மக்கள் வாழும் பிரதேசம் தொடர்ச்சியான ஒன்றும் ஏறத்தாழ முற்றிலும் அந்த இனத்தவரையே கொண்டதுமாகும். குர்த்த தேசம் ஒன்றின் எல்லையை வரையறுப்பதில் அதிக சிக்கலுக்கு இடமில்லை. இவர்கள் மதத்தால் (சுனி பிரிவைச் சேர்ந்த) இஸ்லாமியர் என்ற அளவில் மத்திய கிழக்கின் மற்றைய தேசிய இனங்களுடன் ஒற்றுமை உடையவர்களாயினும் கலாச்சாரத்தாலும் மொழியாலும் தனித்தன்மை உடையவர்கள். பல நூற்றாண்டுகாலம் நீண்டதொரு தேசியப் பாரம்பரியத்தையுடைய இம் மக்கள் பலவேறு சாம்ராஜ்யங்களின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டு இருந்தபோதும் இவர்களது தேசியத்தன்மை ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியங்களின் தலையீட்டின் கீழேயே கடுந்தாக்குதலுக்காளானது.

குர்திஸ்தான் எனப்படும் குர்த பிரதேசம் மத்திய கிழக்கின் பிற்பகுதிகள் போன்று துருக்கியரது ஒட்டோமான் சாம்ராஜ்யத்தின் கீழிருந்தபோது, தெற்கு, கிழக்கு ஆசியாவில் தமது விஸ்தரிப்பைத் தொடரும் தேவை கருதி ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் மத்திய கிழக்கில் துருக்கியரது ஆதிக்கத்தை முறியடிக்க முனைந்தனர். இந்த முயற்சியில் துருக்கியரது மேலாதிக்கத்தை விரும்பாத அரபியரதும், குர்தியரதும், ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் நாடிய பிரித்தானிய பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் முதலாம் உலகயுத்தத்தின் முடிவில் அந்த மக்களது எழுச்சியைப் பயன்படுத்தித் துருக்கியரது ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட பிரதேசங்களைத் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தனர் பிரித்தானிய பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அரபு நாடுகளை முற்றிலும் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவர விரும்பினர் என்பதைவிடப் பெரிதாக அந்தப் பிரதேச அரசியலில் அவர்களுக்கு எந்தவித அக்கறையும் இல்லை. அந்த நலனைப் பேணும் விதமாக அரபு மண்ணைக் கூறுபோட்டு எல்லைகளை வகுத்த பிரித்தானியர் குர்த மக்களுக்கு ஒரு தேசத்தை உருவாக்குவதை வேண்டுகின்றே தவிர்த்தனர். நெடியதொரு போராட்டப் பாரம்பரியமும் சுதந்திர வேட்கையும் உள்ள ஒரு தேசிய இனம் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வாய்ப்பான நிலைமைகளைத் தராது என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். இதன் விளைவாகவே குர்த தேசிய இனத்தின் ஒரு பாதி தொடர்ந்தும் துருக்கிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்க நேர்ந்தது.

குர்த தேசிய இனத்திற்கு எதிரான கடுமையான இனஒடுக்கல் எப்போதும் துருக்கியிலேயே இருந்து வந்தது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் துருக்கியே (இதன் பெரும் நிலப்பரப்பு ஆசியாவில் உள்ளது) சமகால ஐரோப்பிய நாடுகளில் மிக மோசமான மனித உரிமை மீறல்களைச் செய்தவருகிறது. குர்த மொழி பேசுவதற்கும் குர்த் கலாச்சாரத்துக்கும் கூடத் துருக்கியில் தடை விதிக்கப்பட்டு இருந்தது. ஈராக்கில் இருந்த குர்த் மக்கள், துருக்கியிலும் ஈரானிலும் இருந்தவர்களையிட அதிகளவு உரிமைகளை அனுபவித்தனராயினும்,

இன ஒடுக்கல் அங்கும் இருந்தே வந்தது. குர்திஸ்தானுக்கான போராட்டம் ஈராக்கிலேயே மும்முரமாக இருப்பதற்கு அங்குள்ள அரசியல் விழிப்புணர்வு ஒரு முக்கிய காரணமெனலாம். 1970களில் ஈராக்கை ஆண்ட பாத் கட்சிகளின் அரச சபையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு குர்த் உறுப்பினர் இருந்தபோதும் குர்த் மக்கள் தம் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கைவிடவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

மறுபுறம் 1970களில் ஈராக்கின் ஆட்சி சர்வதேச அரங்கில் சோவியத் பெருவல்லரசின் சார்பாகவும் மேலை ஏகாதிபத்தியவாதிகளது உடனடியான நலன்க்கு மாறாகவும் செயற்படக் காணப்பட்டபோது ஊரேஸா ப.லவி ஆட்சியின் கீழிருந்த ஈரானின் மூலம் குர்த் விடுதலை இயக்கத்திற்கு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் உதவினர். சீ.ஐ.ஏ. குர்த் மக்களது கிளர்ச்சிக்கு நேரடியாகவே உதவியது.

ஈரானில் ஊரேஸா ப.லவியின் ஆட்சி வீழ்ந்தபின் ஈராக்குடன் உறவுகளைச் சுமுகப்படுத்தி சதாம் ஹூசேனை ஈரானுக்கு எதிரான போரில் இறக்கிவிட்ட நிலையில், குர்த் மக்களுக்கு எதிராக சதாமின் கொடுமைகளை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அடையாளங்காணவே விரும்பவில்லை. 1980களின் பிற்பகுதியில் குர்த் இன மக்கள்மீது சதாமின் படைகள் நச்சு வாயுவை வீசி முழுக்கிராமங்களையே அழித்த போது கூட சதாம் ஹூசேனுக்கு எதிராகச் சுட்டுவிரலைக்கூட அசைக்க முற்படாத ஏகாதிபத்திய வாதிகள், சதாம் ஹூசேன் குவெய்த்தைக் கைப்பற்றிய பின்பு குர்த் மக்கள்மீது கூடிய கரிசனை காட்டினர்.

சதாம் ஹூசேனை எப்படியாவது கட்டுப்பாட்டுக்குட் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருந்தபோது ஈராக்கினுள் சதாமுக்கு எதிராக இருந்த இரு முக்கிய வெகுஜன சக்திகளான குர்த்மத்திய மக்களையும் ஷியா முஸ்லிம் மதப் பிரிவினரையும் சதாமுக்கு எதிராகத் தூண்டிவிடுவதில் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மும்முரமாக இருந்தனர். ஆயினும் சதாமின் ராணுவம் குவெய்த் தோல்வியைத் தழுவும்வரை இந்தப் போராட்டச் சக்திகளால் எதுவுஞ் செய்யமுடியவில்லை. சதாமை அகற்றுவதே தமது நோக்கம் என்றும் அதில் ஒத்துழைப்பதன் மூலம் தங்களது உரிமைப்

போராட்டத்தில் வெற்றிபெற முடியும் என்றும், நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் சதாமுக்கு எதிரான போராட்ட சக்திகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். சதாமுக்கு எதிராக வட ஈராக்கின் குர்த் பிரதேசத்திலும் தென்கிழக்கில் ஈரான் எல்லைக்கு அருகில் இருந்த ஷியா முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேசத்திலும் ஏற்பட்ட எழுச்சி தொடக்கத்தில் மேலைநாடுகளது, முக்கியமாக அமெரிக்காவினது, மானசீக ஆதரவையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றே இருந்தது. இச்சக்திகளும் தமது தொடக்ககால வெற்றியைபடுத்தி அமெரிக்க, மேற்கு ஐரோப்பியப் பங்குபற்றல் இல்லாவிடனும், பாதுகாப்பாவது இருக்குமெனவும் அதன்மூலம் சதாமின் கொடுமைக்கு முடிவுகட்டலாம் என்றும் நம்பினார்கள்.

சதாமின் வீழ்ச்சி ஈரானின் எழுச்சிக்கே வழிகோலுமெனவும் அதிலும் முக்கியமாக ஈராக்கின் ஷியா முஸ்லிம் பெரும்பான்மை தனக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய அரசியல் அதிகாரத்தின் பங்கைப் பெறுமாயின், அது ஈரானுக்கும் ஷியா முஸ்லிம்களுக்கும் மேலும் வாய்ப்பாகிவிடும் என்பதை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மட்டுமன்றி அவர்களது வலதுசாரி அராபிய நேசசக்திகளும் விரும்பவில்லை. எனவே உடனடியாக சதாமின் வீழ்ச்சியை சதாமின் எதிரிகள் தவிர்க்க விரும்பினர்.

சாதாரணக் குடிமக்கள்மீது சதாமின் படைகள் மேற்கொண்ட தாக்குதல்களையெல்லாம் மேற்கு நாடுகள் அலட்சியம் செய்யவே முற்பட்டன. யுத்த விமானங்களைப் பாவிப்பதைத் தடை செய்யும் யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கையை மீறி ஈராக்கிய ஹெலிகொப்டர்கள் பாவிக்கப்பட்டபோதுகூட அவர்கள் ஈராக்கிற்கு விடுத்த எச்சரிக்கைகளைவிட அதிகமாக எதுவும் நிகழவில்லை. இவ்வாறு ஈராக்கின் அராபியர்களது எழுச்சியின் கதை முடிந்தது. மேற்கு நாடுகளுக்கு ஈரானின் எழுச்சியற்றிய அச்சம் இன்னும் மிகுந்தே இருப்பதைப் பயன்படுத்தி ஷியா முஸ்லிம்களை முதலில் நசுக்கிய சதாமின் படைகள் பின்பு தம் கவனத்தை குர்த் மக்களது விடுதலைப் போராட்டத்தின் பக்கம் திருப்பின.

குர்த் மக்களையும், ஷியா முஸ்லிம்களையும் சதாமின் படைகள்

அடக்கியொடுக்கி கொடுமைக்கும், கொலைக்கும் ஆளாக்கிய போதுதான் அமெரிக்காவின் சர்வதேச உறவுகள் பற்றிய நாகரிக உணர்வு விழிப்புற்று ஈராக்கின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடுவதில்லை என்ற கொள்கைப் பிரகடனத்தைத் தெரிவித்தது. குர்த் விடுதலைப் போராட்டத்தின் தலைமை தாம் ஏமாற்றப்பட்டதை உணர்ந்தபோதும் அதற்கு மேலைநாடுகளை விட்டால் வேறு ஆதரவு இல்லை என்ற நிலையில் மேலைநாடுகளில் உருவாக்கப்பட்ட அனுதாபத்தைத் தமக்குச் சாதகமாகத் திருப்ப முற்பட்டது. சதாமின் நச்சு வாயுக்கும் ரசாயன ஆயுதங்கட்கும் முன்பு முகங்கொடுக்க நேர்ந்த குர்த் மக்களை முன்னேறும் ஈராக்கியப் படைகளைத் தவிர்க்கு முகமாக வடக்கு எல்லை நோக்கிப் பெயரச்செய்ய அதிகம் முயற்சி அவசியமாக இருக்கவில்லை.

இந்த மக்கள் கொட்டும் பனியிலும் மலையின் உறையுங் குளிரிலும் அவதியுற்று ஈராக்க எல்லையைத் தாண்ட முற்பட்டபோது துருக்கி அரசு அவர்களிற் சிறு பகுதியினருக்கு மேலாக எவரையும் அனுமதிக்க மறுத்தது. தங்க இடமின்றி, உணவின்றி, இயற்கையின் சீற்றத்தினின்றும் பாதுகாப்பின்றி இம் மக்கள் பட்ட கஷ்டங்களைக் கண்ட மேற்கு நாடுகளது பொதுமக்களதும், தரும ஸ்தாபனங்களதும் முயற்சியின் விளைவாகவே மேற்கு நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் குர்த் மக்களது பாதுகாப்புக்கான முயற்சிகளில் இறங்கின.

குர்த் அகதிகளிற் பெரும்பானோர் துருக்கிக்குள் போக வாய்ப்பு இல்லாமை காரணமாக ஈரானுக்குட் சென்றனர். அங்கு, ஒப்பிடுகையில் அவர்கள் மிகுந்த மனிதாபிமானத்துடனேயே நடத்தப் பட்டனர். ஆயினும் அகதிகட்குத் தரப்பட்ட பெருமளவிலான உதவிகளும் அவர்களை மீண்டும் ஈராக்கிற்கு அனுப்பிப் பாதுகாப்பை உத்தரவாதம் செய்யும் முயற்சிகளும் துருக்கியிலேயே பெருமளவில் நடைபெறுகின்றன. துருக்கியின் பிற்போக்கு அரசின் அனுதாபமற்ற போக்கு அம்பலமாவதை மூடிக்கட்டும் அவசியம் அதன் நேச சக்திகளான ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகட்குள்ளது என்பதே இதன் முக்கிய காரணம்.

குர்த் மக்கள் விஷயத்தில் அமெரிக்காவின் தலையீடு ஒரு இக்கட்டான நிலையிலேயே ஏற்பட்டுள்ளது. குவெய்த் விஷயத்திற் போலன்றி குர்த் பிரச்சனையில் ஐ.நா.ஸ்தாபனம் கூடிய பொறுப்பை ஏற்பதை அமெரிக்கா விரும்புகிறது. அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை, தன்னை நம்பிச் சதாம் ஹுசேனை எதிர்த்துப் போரிட்டவர்களைக் கைவிட்ட அவலத்தை மூடிக்கட்டும் நிர்ப்பந்தம் ஒரு புறமும் குர்த் மக்களுக்குப் பெற்றுத்தரும் பாதுகாப்பு துருக்கியிலும் ஈரானிலும் உள்ள குர்த் மக்களது எழுச்சிக்கு வழிகோலும் அபாயமும் அவர்களை நெருக்குகின்றன. ஈராக்கிற்குள்ளேயே குர்த் மக்களுக்கு அரைகுறையான ஒரு சயாட்சியை ஏற்படுத்திப் பிரச்சனையைக் கைகழுவுவதன் மூலம் சதாமை ஆட்சியில் தற்காலிகமாக நீடிக்கவும் மத்திய கிழக்கில் தமது பிடியை வலுப்படுத்தவும் முயலும் அமெரிக்காவின் மோசடியை ஈராக்கில் சதாமுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த சகல சக்திகளும் அறிவன. ஆயினும் இன்று அவர்களால் சதாமுக்கு எதிராகத் தனித்துச் செயற்பட முடியாமலுள்ளது.

அளவுக்கு அதிகமாக அயல்நாடுகளின் தயவில் தங்கிநின்ற ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்தின் துன்பக்கதை குர்த் விடுதலைப் போராட்டத்தினது. இதன் பாடங்கள் எதிர் காலத்தில் பயனுள்ள விளைவுகளைத் தராது போகமுடியாது. ஈராக்கின் ஜனநாயக

சக்திகளது ஐக்கியமும், உலகின் முற்போக்குச் சக்திகளது ஆதரவுமே குர்த் மக்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கியிருக்கக்கூடிய நேச சக்திகள் என்பதைக் குர்த் மக்களது புதிய விடுதலைச் சக்திகள் உணர்ந்து போராட்டத்தைப் புதிய திசையில் மேற்கொள்வார்கள் என்பது மிகவும் சாத்தியம். ஏனெனில் அதை விட்டால் குர்த் மக்களது விமோசனத்துக்கு வேறு மார்க்கம் இல்லை.

-ஜெ-

இவங்கையிலிருந்து

வழிப்போக்கன் டயறி:

பாகம் 3:

கையறு நிலை.

அடுத்த இதழில்

மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாக

உலகின் வலிமை வாய்ந்த மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களில் ஒன்றாக சினிமா இன்றளவும் கருதப்படுகின்றது. தொலைக்காட்சியால் அதனது முக்கியத்துவத்தைச் சற்றுக் குறைக்கவே முடிந்தது. மக்களுக்கும் இந்த 'செலுலாய்ட்' சித்திரத்துக்குமிடையிலுள்ள வலுவான உறவை மதிப்பிட வார்த்தைகளில்லை. அதிலும் எம்மினிய தமிழ் மக்களுக்கும் தென்னகத்தின் ஜெறாலியூட் - கோடம்பாக்கம் அரைத்துத் தள்ளும் தமிழ் படங்களுக்கும் உள்ள உறவே தனி.

மாதொருபாகனின் தமிழ்ச் சினிமா நினைவுகள் அரைக்காற்சட்டைப் பருவத்தில் ஆரம்பிக்கின்றன. அந்த நாளையிலை கீரிமலைக் கேணியை ஒரு கலக்குக் கலக்கிவிட்டு ஒரு தேத்தண்ணி குடிக்கவென்று மா.பா. கடைக்குப் போவார். தேத்தண்ணிக் கடையின் சுவர்களில் மீனவ நண்பனாக, காஞ்சித் தலைவனாக தலைவர் 'எம்சியார்' கதாநாயகியின் முழு 'வெயிட்டையும்' அனாயாசமாக ஒற்றைக் கையில் தாங்கிக்கொண்டு புன்னகைப்பார். சுடுதண்ணி 'பொய்லர்' சத்தத்துடன் எம்சியாரின் தத்துவப் பாடல்கள் கலந்து மனிசரைப் பயப்பிடுத்தும். சரியெண்டு அடுத்த கடைக்குப் போனால் (அது போட்டிக் கடையாம்) சிம்மக்குரலோன் சிவாஜி வோல்பேப்பர்களில் வீரவசன மழை பொழிவார். சோதனை மேல் சோதனை போன்ற இன்னோரன்ன பாட்டுகள் பின்னணியில் கேட்கும்.

காலம் விரைகிறது. ஆனால் இன்றும் நீங்கள் லண்டன்மாநகரிலுள்ள மிளகாய்த்தூள், மோர்மிளகாய், தமிழ் வீடியோ விஜேசமாகத் தருவித்து விற்கும் தமிழ்க் கடைகட்கு ஒரு விசிட் அடித்தால்.... இன்றைய கதாநாயகர்களின் வோல்பேப்பர்கள் (இடவசதி கருதி சுருங்கி) உங்களை வரவேற்கும். தமிழர்களைச் சினிமா மனிதர்கள் எனக் கிண்டல் பண்ணின 'இன்டலெக்சுவல்கள்' தான் அட்ரஸ் இல்லாது போனார்கள். மாலை நேரங்களில் இந்தத் தமிழ்க் கடைகளின் 'வீடியோ, ஒடியோ செக்ஷனில்' எப்படியும் நாலைந்து விடலைகள் நிற்பினம். செக்ஷன் பொறுப்பாளர் "அந்தக் கசெட் இல்லையோ?.... ஐயையோ இந்தக் கசெட்டும் போட்டுதே?..." என்பது போன்ற இராமபாணங்களால் துளைப்பட்டு குற்றுயிரும் குலையுயிருமாய் ஒடித்திரிவார். சிலவேளைகளில் விண்ணாதி விண்ணன் மாரும் செக்ஷன் பொறுப்பாளராக நிற்பதுண்டு. அவையள் இவையளின்றை பாணங்களை வெண்டு கொஞ்ச வாணங்களும் விடுவினம். வாடிக்கையாளர் வீடு திரும்புகையில் ஐந்தாறு படக்கொப்பியெண்டு காவவேண்டியும் வரும்.

மாதொருபாகனின் நண்பரொருவரும் இந்த 'பீல்டலை' அருபவசாலி. ஊரிலும் வீடியோ ஒடி இங்கு வந்தும் 'பார்ட் ரைமாக' ஓடும் அந்தச் குராதிசுரனையே கலங்கடித்த அருபவங்கள் சிலவற்றை ஒருநாள் 'மா.பா.'வுக்குச் சொன்னார்.

அவர் ஒருநாள் 'டியூட்டி'யிலிருக்கையில் ஒரு இளம் தமிழ்ப்பெண் மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சு வாங்க உள் நுழைந்தாராம். ஒரு புன்னகைகூடச் சிந்தாது வலு 'சீரியஸாக' ஊரான்ட் பாக்கைத் திறந்து ஒரு 40 ஒற்றைக் கொப்பியை வெளியிலெடுத்தாராம். படபடவென ஒரு பதினைந்து புதுப் படங்களின் பெயர்கள். இருந்த ஒன்றிரண்டை நண்பர் கடைவிரிக்க, மீண்டும் சடசடவென ஒரு பதினைந்து பழம்படங்கள். 'அப்செட்'டாகப் போன நண்பர் தயக்கத்துடன் அக் கொப்பியைக் கேட்டுவாங்கிப் புரட்டினாராம். ஒரு புறம் பார்த்த படங்களின் பட்டியல், மறுபுறம் பார்க்காத படங்களென அந்த நொந்து பழசான நாற்பதொற்றைச் செந்தமிழ் அகராதி காட்சியளித்ததாம்.

கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன்னால் மாதொருபாகனார் வேலையிழந்து லண்டன் மாநகரை வலம் வந்தபோது இடையிடை நண்பர்களின் வீடொன்றில் 'காம்பி' அடிப்பார். அந்த வீட்டிலை லண்டன் மாநகர்

மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாக

பெற்றோல் நிலையங்களையும், சுப்பர் மார்க்கெட்டுகளையும் வாழ்வாங்கு வாழவைக்கும் தமிழ் இளைஞர்கள் வசித்து வந்தனர். ஒரு நாளிரவு 12 மணிவாக்கில் வீடியோவில் - மோகன் கதாநாயகியை விட்டுக்கலைக்க, வரவேற்பறை முழுவதும் ரசிக சிகாமணிகள் வாயால் சுவாசித்தபடி தவமிருக்க, மாதொருபாகனும் ஒரு ஓரமாகக் குந்தியிருந்தார். இந்தச் சுபநேரத்திலே தனது இரண்டாவது வேலையை முடித்துவிட்டு அந்த வீட்டின் பிரதான அங்கத்தவர் உள் நுழைந்தார். அவரும் ஒரு பிரபல சினிர்சிகமணி. ஆனால் இன்றோ வந்து குந்தாமல் ஜக்கெற்றைக் கழற்றி வீசிவிட்டு புறுபுறுத்தபடி அறைக்குள் புகுந்தார். சோகம் பகிர்ந்து கட்டியழலாமென்று மாதொருபாகனார் பின்தொடர்ந்தார். அன்பர் சொன்னார், "வேலையாலை வெறுத்துப்போய் மனிசன் வீட்டை வந்தா வாசலில் இந்த வழிசலினர் படம்! ரஜனி, விஜயகாந்தினர் படத்தைப் போட்டாலும் பரவாயில்லை" என்றபடி படுக்கையில் சரிந்தார்.

இந்த வெறுப்புக்குப் பின்னால் மனோதத்துவ நிபுணர்கள் நிறைய மினைக்கெட வேண்டிய பெரிய காரணமொன்றிருக்குது. என்னென்னடால் எல்லாப் படங்களிலையும் மோகன் பெண்களை விட்டுக் கலைத்து வழிபவராம். அண்ணன் ரஜனிக்காக பெண்கள்தான் அலைவார்களாம்.

சரி இளைஞர்கள்தான் இப்படியென்னடால் முன்பு லண்டன்வந்து குடியேறிய வயது மூத்த குடியினரும் தங்களுக்காகவும், தங்கள் புத்திர பாக்கியங்களுக்காகவும் தமிழ் வீடியோக் கடைகளை முற்றுக்கையிடுகினம். அவ்வகைப்பட்ட ஒரு தந்தையையும் மாதொருபாகன் கலைத்துத் திரிந்து பேட்டி கண்டார்.

"தம்பி, Don't think too much. எங்கட சில்றன்ஸ்ஸுக்கு தமிழ் படிப்பிக்க இருக்கிற ஒரேவசதி, ஒரு விதமான பாலம்.... என்ன பாலம்.... cultural linkage" என்றார். (Cultural linkage - கலாச்சாரப் பாலம். மொழிபெயர்ப்பு:- மா.பா.)

இதைவிடவும் கலாதியான அநுபவமொன்றும் மா.பா.விற்கு அவரது நடுத்தர வயது நண்பர் மூலம் கிட்டியது. அந்த நண்பர் ஒரு அன்பு உடன்பிறப்பு... இரத்தத்தின் ரத்தம்... இலண்டனிலை இருக்கிற காலத்துக்கு 'பார்ட் ரைமாக' தமிழையும் வளர்த்து, முதலாளிப் பெருமையில் வண்டியையும் தடவுவமென்று பிரிட்டிஷ் ஏர்வேய்ஸிலை கொஞ்சத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளை இறக்கத் தொடங்கினார்.

குமுதம், கல்கி, விகடனாலை அவ்வளவா லாபமில்லையாம். ஆனால் அதை பேசும்படமும், பொம்மையும் கவர் பண்ணிடுமாம். என்னதான் சொன்னாலும் தமிழ் நடிகைகளின் அந்தரங்க விடுகைகள் தாங்கி வரும் திரைச்சித்தரா, பருவகாலம் தான் 'லீடி'லை நிற்குதாம்.

சரளமான உலகறிவு வாய்க்கப் பெற்றவரும், நடுச்சாமத்தில்கூட யாராவது எழுப்பி தமிழ்நாட்டு அரசியல் பற்றி சவால் விட்டால் ஆறுமணித்தியாலம் 'ஆர்கியூமென்ட்' செய்யக்கூடியவருமான அந்த உடன் பிறப்பும் இதையிட்டு நொந்து புலம்புகிறது.

தமிழ் மறவர்களால் 'ஈரப்பிலாக்காய் தின்னும் மொக்கரென்' வர்ணிக்கப்படும் சிங்கள இனத்தின் திரைப்பட இயக்குனர்கள் அடிக்கடி சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில், சிறந்த திரைப்படம், மற்றும் தொழில்நுட்ப வல்லமைக்கான விருதுகள் பெறுகின்றார்கள். உலகின் தலைசிறந்த சினிமாக்களைத் தந்தவர்கள் வரிசையில் சிங்கள திரைப்பட இயக்குனர்களும் கணிக்கப்படுகின்றார்கள். இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படமென சகல கலாச்சாரத் துறைகளிலும் மிகவும் அதிகமாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளார்கள். இதற்கான அடித்தளத்தை அநகாரிக தர்மபால காலத்திலிருந்து அவர்கள் கட்டி வளர்த்தார்கள். இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கலை, கலாச்சாரக் கட்டுமாணமே இன்று அவர்களது தேசிய இன அடையாளத்தன்மைக்குச் சான்றாகவுள்ளது.

மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாக

ஆனால் கல்தோன்றி மண்தோன்றமுன் வாளோடு வேலி பாய்ஞ்ச தமிழ்க்குடியோ, தேசிய விடுதலைப் போர் தொடங்கி 20 வருடங்கள் ஆனபின்பும் தேசியம் என்பதன் முழு அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள மறுக்கின்றது. இன்னசாதியின் இயக்கமென்று விடுதலை இயக்கங்களுக்கே முத்திரை குத்தியது.

இப்போது தமிழன் தனக்கு மட்டுமன்றி தனது சந்ததிக்காகவும் புதைகுழி தோண்டுகின்றான். அடுத்த சந்ததியும் ஐரோப்பாவிலே குறைந்தகூலி உழைப்பாளராக அல்லது நாடிமுந்து அல்லலப்பட பல்வேறு துறைகளில் அவன் புதைகுழி வெட்டுகிறான்.

அவன் கையிலுள்ள தோண்டும் கருவிகளில் தமிழ்ச்சினிமாவின் பங்கு அளப்பரியது.

முதலாவது பனிமலரில் புதிய தமிழ் நாடகங்கள் வெளிவராமல் போனமை பற்றி மாதொருபாகன் விசனப்பட்டு எழுதியது நெறியாளர் தாசீசியஸை அதிகம் பாதித்து விட்டது. உண்மையில் புதிய நாடகங்கள் வராமலிருக்கும் சூழ்நிலைப்பற்றியே மா.பாகனாருக்குக் கவலையேயன்றி தனி நபர்கள் மீதல்ல. "இந்திய ஆக்கிரமிப்பு ராணுவம் இலங்கையில் கால்பதிக்க முன்னர் இலங்கை ராணுவம்பற்றி ஏராளம் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் சில என கலைப்படைப்புகள் வெளிவந்தன. ஆனால் இந்திய ஆக்கிரமிப்புப்பற்றி வெளிவந்த கலைப்படைப்புகள் எத்தனை?" என்று மாதொருபாகனின் நண்பரொருவர் கேட்டபோது எவ்வளவுதூரம் அதிர்ச்சியாயிருந்ததோ அதேபோன்று இன்றுள்ள சூழ்நிலைப்பற்றி மாதொருபாகனாரின் கவலைதான் முதலாவது பனிமலரில் எழுதிய விசயமாகும்.

மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாகன் மாதொருபாக

பனிமலர்

புதியதொரு தமிழ்ச் சஞ்சிகையின்

ஆறு இதழ்களுக்கான சந்தா விபரம்:

	ஐக்கிய ராச்சியம் இலங்கை, இந்தியா.	ஏனைய நாடுகள்.
தனி நபர்:	£10.00	£12.00
நிறுவனங்கள்	£15.00	£15.00
ஆதரவாளர்கள்:	£20.00	£20.00

சந்தாப் பணம் காசோலை (U.K.மட்டும்), காசக் கட்டளை, நபர் கட்டளை மூலமாக அனுப்பப்படலாம்.

பணம் பெறுபவர் PANIMALAR என அழைக்கப்பட வேண்டும்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

PANIMALAR
BCM POLARIS
LONDON WC1N 3XX
U.K.

ஈழத்துக் கவிஞர் அறிமுகம் - 2

சோலைக்கிளி

1957ம் ஆண்டு கிழக்கிலங்கையின் கல்முனையில் பிறந்த சோலைக்கிளியின் கவிதையொன்றை முதலாவது 'பனிமலரில்' பிரசுரித்திருந்தோம். இந்த இதழில் U.L.M. அதீக் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட 'சோலைக்கிளி'யை அறிமுகம் செய்யும் நோக்குடன் எம்.ஏ.நு.:மான், சோலைக்கிளியின் 'எட்டாவது நரகம்' கவிதைத் தொகுதிக்கு எழுதிய முன்னுரையை இங்கு தருகிறோம். சோலைக்கிளியின் மூன்றாவது கவிதைத் தொகுதி நோர்வே சுவடுகள் பதிப்பகத்தினால் வெளியிடப்பட உள்ளது. இது நோர்வேயிலிருந்து வெளிவரும் சுவடுகள் மாத சஞ்சிகையின் சகோதர நிறுவனமாகும்.

சோலைக்கிளியின் கவிதைகள்.

எம்.ஏ.நு.:மான்.

சோலைக்கிளி என்பதுகளில் உருவாகி வளர்ந்துவரும் ஒரு முக்கியமான கவிஞர். எட்டாவது நரகம் இவரது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி. சோலைக்கிளியின் முதலாவது தொகுப்பு (நானும் ஒரு பூனை) வெளிவந்த பொழுதே இவர் ஒரு வித்தியாசமான, தனித்துவம் உள்ள கவிஞர் என்பதை இனங்கண்டேன். எட்டாவது நரகத்தில் உள்ள கவிதைகள் இவரது தனித்துவத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சோலைக்கிளியின் தனித்துவத்தின் முக்கியமான அம்சம் இவர் கையாளும் மொழியாகும். கவிதையின் மொழி கணக்கியலின் மொழிபோல் நேரானதல்ல. ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு என்பதுபோல் முற்றிலும் தர்க்க ரீதியானதல்ல. அது நெளிவு களிவு மிக்கது. கற்றனைத் தளத்தில் படிமச் சேர்க்கையில் இயங்குவது. பாரதி குழந்தை கண்ணம்மாலை 'ஆடிவரும் தேன்' என்று விளிக்கிறான். இங்கு தேன் ஆடி வருமா என்று நாம் தர்க்கவாதம் புரிய முடியாது. காதலி கண்ணம்மாலை 'உயிர்த்தீயினிலே வளர் சோதி' என்று விளக்கிறான். இங்கு உயிர் எப்படித் தீயாகும் என்றோ, உயிர்த் தீயில் எப்படி சோதி வளரும் என்றோ நாம் வினவ முடியாது. இத்தகைய வினாக்கள் கவிதைக்குப் புறம்பானவை; கவிஞரின் உணர்வுவகை, அவனது வெளிப்பாட்டுத் தளத்தைப் புரிந்து கொள்ள நமக்கு உதவாதவை. தர்க்கரீதியான மொழிபெயர்ப்பில் பாரதியின் இப் படிமங்கள் வெளிப்படுத்தும் உணர்வுநிலையை நாம் விளங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது. அதை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவனது 'பாஷையே' நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு நல்ல கவிதைகூட பொருளற்றதாக, அபத்தமானதாக, ஒரு ஏமாற்றுவித்தையாகக் கருதப்படும் ஆபத்து நிகழக்கூடும். இத்தகைய ஆபத்து சோலைக்கிளியின் ஒரு கவிதைக்கும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. முருகையன் 'கடும் கோபத்துடன்' எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் (மல்லிகை இருபத்தோராவது ஆண்டு மலர்) முருகையன்

போன்ற முதிர்ந்த கவிஞரைக்கூட சோலைக்கிளியின் 'பாஷை' தடுமாறச் செய்துவிட்டது.

சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் கருத்து நிலைப்பட்டவையல்ல. ஒரு வெளிப்படையான கருத்தை நாம் அவரது கவிதைகளில் காணமுடியாது. பதிலாக அவை அநுபவ, உணர்வுநிலை வெளிப்பாடுகளாகவே உள்ளன. பெரும்பாலும் அவரது சொந்த அநுபவங்களும் உணர்வுகளும். இது நமது கவிஞர்கள் பலரிடம் அரிதாகக் காணப்படும் ஒரு பண்பாகும். நமது பெரும்பாலான கவிஞர்கள் கவிதையை ஒரு கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாகவே இன்னும் கருதுகின்றனர். சோலைக்கிளியின் சில கவிதைகளில்கூட நாம் ஒரு கருத்தினை இனங்காண முடியும்தான். ஆனால் அது அவர் வெளிப்படுத்தும் அநுபவங்களுள், உணர்வுகளுள் புதைபுண்டே கிடக்கின்றது. உதாரணமாக இத் தொகுப்பிலுள்ள 'தொப்பி சப்பாத்து சிக்' என்ற கவிதை கருத்து அடிப்படையில் வன்முறைக்கு எதிரானது எனலாம். ஆனால் இவ் வன்முறை எதிர்ப்பு இன்றைய தொடர் வன்செயல்களின் விளைவாக எழும் எதிர்காலம் பற்றிய அச்ச உணர்வுள் புதைபுண்டு கிடக்கின்றது. கவிதை வெளிப்படுத்துவது இவ்வச்ச உணர்வையே. இது அதிர்ச்சியூட்டும் படிமங்களை அடுக்கிச் செல்வதன்மூலம் புலப்படுத்தப் படுகின்றது.

தொப்பி,

காற்சட்டை, சப்பாத்து,

இடுப்பில் ஒரு கத்தி

மீசை

அனைத்தோடும் பிள்ளைகள் கருப்பைக்குள் இருந்து குதிக்கின்ற ஒரு காலம் வரும்.

என்று தொடங்குகின்றது கவிதை. இது பயங்கரமான அதிர்ச்சியூட்டும் கற்பனை. இத்தகைய படிமங்கள்மூலமே கவிதை தொடர்கிறது. மனிதர்கள்போலவே பயிர்பச்சைகளும் அக்காலத்தில் இயங்குமா.

'சோளம் மீசையுடன் நிற்காது.

மனிதனைச் சுட்டுப் புழுப்போல குவிக்கின்ற

துவக்கை ஓலைக்குள் மறைத்துவைத்து ஈனும்.

'பூமரங்கள்கூட

.....துப்பாக்கிச் சன்னத்தை

அரும்பி அரும்பி

வாசலெல்லாம் சும்மா தேவையின்றிச் சொரியும்'

'குண்டு குலைகுலையாய் தென்னைகளில் தூங்கும்'

'வற்றாளைக் கொடி நடடால்

அதில் விளையும் நிலக்கண்ணி'

அதிர்ச்சியூட்டும் இப்படிமங்கள்மூலம் எதிர்காலம் பற்றிய அச்சத்தை மட்டுமன்றி, தன் வன்முறை எதிர்ப்பையும் சோலைக்கிளி வெளிப்படுத்துகின்றார். இத்தொகுப்பில் உள்ள நல்ல கவிதைகளுள் இதுவும் ஒன்று. இவரது 'வால் மனிதர்கள்', 'தொட்டில்' ஆகிய கவிதைகளிலும் இத்தகைய படிம அமைப்பை நாம் காணலாம். இவ்வகையில் படிமங்களே இவரது பாஷையாகின்றது.

சோலைக்கிளியின் படிமங்கள் அவரது அலாதிமான வெளிப்பாட்டுத் திறனைக் காட்டுகின்றன. 'இதயத்துள் உறைகின்ற மேகம்' கவிதையில் மேகம் சுதந்திர வேட்கையின் குறியீடாகிவிடுகின்றது.

'ஒரு சிறகு முளைத்த கவிஞனைப் போல
மேகம்

சுதந்திரமாய்த் திரிகிறது'

என்று தொடங்குகின்றது கவிதை. 'சிறகு முளைத்த கவிஞன்' என்ற படிமம் இங்கு அற்புதமாக விழுந்திருக்கிறது. கவிஞனுக்குச் சிறகு முளைக்குமா? இது என்ன அபத்தம்! என்று கேட்போர் கவிஞனின் 'பாஷை'யைப் புரியாதவர்கள். கவித்துவ ஞானம் அற்றவர்கள்.

இது

தும்பிக்குக்கூட

சிறகுகள் நோண்டப்பட்டு

வாலில் கடதாசி முடியப்பட்ட யுகம்.

'மேகம்'

அதற்கு வாலும் இல்லை

சிறகும் இல்லை

வெட்டுதற்கு.

அதனால் அது

சிறு குழந்தையின் மனம்போல பூக்கின்னி முகருவதும்

பிறகு கழிப்பதுமாய்

வானப் பூந்தோப்பில் மேய்கிறது மேய்ச்சல்....

தும்பியைக் கூட அடிமைப்படுத்தும் யுகத்தில் சுதந்திரமாய் திரியும் வெண்மேகம் கவிஞனின் ஆதர்சமாகி விடுகின்றது.

என் பிரிய வெண்மேகத்தைப் பற்றி

இனியாச்சம் நானொரு

கவிதை எழுத வேண்டும்.

மனம்

அதிகாலையைப் போல குளிர்ந்து கிடக்கையில்

இருக்கின்ற கற்பனை அனைத்தையும் அனைத்தையும்

அள்ளித் தெளித்து

பஞ்சு மேகத்தைப் பாடி

சிம்மாசன மேற்றிப் பார்க்கத்தான் வேண்டும்.

என்று கவிதை முடிசையில் சோலைக்கினியின் வெளிப்பாட்டுத்திறன் வியப்பூட்டுவதாய் உள்ளது.

இத்தகைய வெளிப்பாட்டுத் திறனுக்கு சோலைக்கினியின் 'வெல்வெட்டுப் பறவை'யை இன்னும் ஒரு உதாரணமாகக் கூறலாம். இத் தொகுப்பில் என்னைக் கவர்ந்த கவிதைகளில் இதுவும் ஒன்று. காதல் தோல்வியின் துயரம் இதில் அற்புதமாய் வெளிப்பாடு பெற்றுள்ளது. தாம் காதல் கிறுக்கில் முழுகிக் கிடந்த நாட்களைக் கவினுள் இப்படி நினைவு கூருகின்றான்.

வால் மினுங்கும் வெல்வெட்டுப் பறவை

அது மூக்குத் தொங்கலில் எச்சம் அடித்தாலும்

அந் நேரம் மணம்தான்.

அது ஒரு காலம்

காதல் கிறுக்குத் தலையில் இருந்த

நாம் பெருவிரலில் நடந்த நேரம்.

அப்போது வானம்

எட்டிப் பிடித்தால் கைக்குப் படுகின்ற

ஒரு முழ இரு முழத் தூரத்தில் இருந்தது.

ஏன் உனக்குத் தெரியுமே

அண்ணார்ந்து நீ சிரித்தால்

நிலவிற்குக் கேட்கும்

வானுக்கு உச்சியெல்லாம் பூப்பூக்கும்!

மூக்கு நுனியில் பட்ட பறவையின் எச்சம்கூட மணப்பதும், பெருவிரலில் நடப்பதும், வானம் ஒரு முழ இரு முழத்

தூரத்தில் இருப்பதும், அவள் சிரிப்பு நிலவுக்குக் கேட்பதும், வானுக்கு உச்சியெல்லாம் பூப்பூப்பதும் காதல் கிறுக்கின் வெற்றிக் களிப்பை உணர்த்தும் நல்ல படிமங்கள். தர்க்கத்துக்குப் புறம்பான கவிதைப்பாஷை இது. வேறு வகையில் சிறப்பாக இந்த உணர்வு நிலையை வெளிப்படுத்தியிருக்க முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இக் கவிதையில் வரும் 'தின்ற விதையைக் கக்கித் தரும்' வெல்வெட்டுப் பறவை நிறைவேறாக் காதலில் குறியீடாக உள்ளது.

வைத்திருப்பேன்

உனது கடிதங்கள் அனைத்தையுமே வைத்திருப்பேன்

தைத்துப் பொருத்தி அவற்றை ஆடையாய்

உடுத்திக்கொண்டு திரிய

என்று கவிதை முடியும்போது மஜ்னூனின் காதல் பித்தை நினைவூட்டுகின்றது. ஆயினும் காதலியின் கடிதங்களை ஆடையாகக் கைத்து உடுத்திக் கொண்டு திரிவதான இப்படிமம் தமிழ்க் கவிதைக்கு மிகவும் புதியது. காதல் தோல்வியின் கொதிநிலை இவ்விரண்டு வரிகளில் சிறப்பாக வெளிப்பாடு பெற்றுள்ளது. இத்தகைய அலாதியான வெளிப்பாட்டுத் திறன் சோலைக்கினியிடம் நிறைய உண்டு.

சோலைக்கினியின் வெளிப்பாட்டு முறையை அவர் எழுப்பும் அலாதியான புதுப்புதுப் படிமங்களைப் புரிந்து கொள்வதன் மூலமே நாம் அவருடைய உணர்வுலகுள் பயணம் செய்யமுடியும். ஆயினும் அவரது 'பாஷை'யின் வேறு சில அம்சங்கள் இந்தப் பயணத்தில் நமக்கு இடையூறாக அமையலாம். இந்த அம்சங்கள் அவரது பிரதேச, சமூகப் பண்பாடு சார்ந்த மொழிக்கூறுகளாகும். மட்டக்களப்புப் பேச்சு வழக்குகளையும் - குறிப்பாக முஸ்லிம் வழக்குகளையும் பிராந்திய மரபுத் தொடர்புகளையும் தன் கவிதையில் தாராளமாகக் கையாளுபவர் சோலைக்கினி. இதனால் இப் பிரதேச, சமூக மொழி வழக்குகள் பரிச்சயமற்றவர்களுக்கு இவரது கவிதை சில சமயம் புரியாது போகின்றது. முருகையனுக்கும் இதுவே நிகழ்ந்தது. சோலைக்கினியின் 'மழைப் பழம்' கவிதையில் (நானும் ஒரு பூனை தொகுப்பில்) வரும் 'காற்றுக் கட்டி', 'மழைப் பழம்' போன்ற வழக்குத் தொடர்கள் அவருக்குப் புரியவில்லை. 'காற்று கட்டியாய் இருக்குமாமே அது என்ன?', 'மழைப்பழமா? அது என்ன?' என்று கேட்கிறார் முருகையன். இது சோலைக்கினியின் தவறல்ல. முருகையனுக்கு இப்பிராந்திய வழக்கில் பரிச்சயம் இல்லை, அவ்வளவுதான். மட்டக்களப்பில் சிறுவர்களும் இத் தொடர்களைப் பயன்படுத்துவர். கவித்துவம் நிறைந்த மட்டக்களப்புப் பாமரன் உருவாக்கிய மரபுத் தொடர்கள் (Idiom) இவை. காற்றுக்கட்டி என்றால் பாரம் அற்றது என்று பொருள். மழைப்பழம் பெரு மழையைக் குறிக்கும். 'மழையா இது! மழைப்பழம்.' என்பது வழக்கு. இத் தொகுப்பில் உள்ள 'பேய் நெல்லுக் காயவைக்கும் வெயில்' என்னும் கவிதைத் தலைப்பும் இத்தகைய ஒரு பிராந்திய வழக்குத்தான். சில சமயம் அந்தி மாலையில் தனி மஞ்சள் நிறத்தில் வெயில் எறிப்பதுண்டு. வெயிலுக்கு இத்தகைய ஒரு நிறம் பேய் நெல்லுக் காய வைப்பதினாலேயே ஏற்படுகிறது என்பது கிராமிய நம்பிக்கை. இத்தகைய பிராந்திய வழக்குகள் சோலைக்கினியின் கவிதைகளில் இயல்பாக வந்து விழுகின்றன. ஆயினும் இவரது முதல் தொகுதியைவிட இரண்டாவது தொகுதியில் ஒப்பீட்டளவில் பிராந்தியம் குறைவு என்றே கூறவேண்டும்.

இத்தகைய பிராந்திய வழக்குகளுடன் சமயம் சார்ந்த பண்பாட்டு வழக்குகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 'எட்டாவது நரகம்' என்ற தொடர் இத்தகைய வழக்கின் அடியாகவே உருவாகியுள்ளது. ஏழு வானம், ஏழு யூமி, ஏழு

நரகம் உண்டென்பது இஸ்லாமிய நம்பிக்கை. ஏழாம் நரகம் நரகத்தில் மிக மோசமானது. இந்நம்பிக்கை மரபில் நின்று சோலைக்கிளி இவ்வுலகத்தை எட்டாவது நரகமாக உருவாக்கின்றார். 'உயில்' கவிதையில் மீசான் கட்டை, வெள்ளைக்கொடி, குடைமல்லிகை ஆகிய பிரேத அடக்கச் சடங்கு சார்ந்த சொற் குறியீடுகள் இடம்பெறுகின்றன. முஸ்லிம்களின் மரணச்சடங்கு பற்றிய பரிச்சயம் இக் கவிதையை முற்றிலுமாய் உள்வாங்குவதற்கு அவசியமாகின்றது. இவ்வளவு பரிச்சயங்கள் இருந்தாலுங்கூட சோலைக்கிளியின் கவிதைகளுடன் எல்லோருக்கும் ஒரு அத்தியந்த உறவு ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. கவிதைபற்றி நம்மில் பலருக்கு பல முற்கற்பிதங்களும் மனத்தடைகளும் உண்டு. கவிதைகளில் வெளிப்படையான கருத்துக்களையே தேடுவோர் பலர். அவர்களுக்கு சோலைக்கிளியின் கவிதைகளுடன் நல்லுறவு ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. அறிவியல்போல் கவிதையிலும் ஒரு ஒற்றைப்பரிமாண மொழியினைத் தேடுவோர்க்கும்

சோலைக்கிளியின் கவிதைகளுடன் நல்லுறவு ஏற்படமுடியாது. கவிதை பிற எல்லாக் கலைகளையும் போலவே அடிப்படையில் உணர்வுலகு சார்ந்தது. கற்பனை சேர்ந்து கலைவெளிப்பாடு ஞெவது. அவ்வகையில் சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் நம்மிடத்திலும் உணர் திறனையும் கற்பனை வளத்தையும் வேண்டி நிற்கின்றன. இவை நம்மிடமும் இருந்தாலே நாம் அவருடைய கவிதை உலகுள் நுழைய முடியும். இந் நிலை அவரை ஒரு கவிஞனாக உறுதிப்படுத்துகின்றது. இந்த உறுதிப்பாட்டில் நிலைகொண்டு அவர் இன்னும் மேலே போகவேண்டும். அவருடைய உணர்வுலகும் உலகப்பார்வையும் இன்னும் விசாலமடைய வேண்டும். அடையும் என்றே நம்புகிறேன். இத் தொகுப்பினை அவருடைய முதல் தொகுப்புடன் ஒப்பு நோக்குகையில் அவர் துரிகதையில் பரிணாமித்து வருவதைக் காண முடிகிறது. இந்தப் பரிணாமம் எதிர்காலத் தமிழ்க் கவிதையில் அவருக்கு ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் என்பதே என் நம்பிக்கை.

நவீன இலங்காபுரி

(1986 ஆகஸ்ட் 10, கல்முனை
இனக்கலவரத்தின் வெறுப்பாக...)

சொன்னவன் யார்?
கேளு,
*"ஆம்ஸ்ரோங்" இன்னும்
சந்திரனில் இறங்கவில்லை.

இந்த 1986 இலும்
விஞ்ஞானம் தழைத்ததென்று
சொன்னவனின் வாய்க்குள்
மண்ணள்ளிக் குத்து
வாய்த்தையல் போடு
பேசாமல்,
இளித்த வாயனை இருக்கச் சொல்!

டேய்!
முட்டாளே நம்பு
சேய்மதியும் மிதக்கவில்லை
சத்தியமாய் பிள்ளை குழாய்களிலே
பெற்று
கொஞ்சவில்லை. இரத்தம் பச்சை
சிவப்பென்று
எத்தனையோ வர்ணத்தில்
இருக்குதென்று நினைக்கின்ற
யுகத்துக்குள் வாழ்ந்துகொண்டு.....
சந்திரனின் கற்கள்
கொண்டுவந்தானென்று
யாரப்பா சொன்னான்?
அடி பழசால் வாய்க்கு.

இங்கே!

கடலுக்குள் ஆய்வு நடத்துவதும்
சத்தப்பொய்
பெண்ணுடைய கருப்பைக்குள்
உறைகின்ற சதைக்கட்டி
குஞ்சாமணியுள்ள குழந்தையா?
வேறெதுமா?
என்றெல்லாம் இவர்கள் அறிகின்ற
அளவுக்கு
முன்னேற்றம் நடந்திருந்தால்.....

இந்த இராவணர்கள் எங்கிருந்து
வந்தார்கள்?
முகத்தைப் பார்த்தால்
மலைவிழுங்கிபோல
தெரிகின்ற அளவுக்கு அச்சத்தை
உண்டுபண்ணும்
மனுக் குலத்தின் துரோகி
உருமாறும் அரக்கர்
பட்டாளம் எங்கிருந்து கண்முன்னே
தோன்றியது?

நீ நினைப்பது மாதிரி
இது நவயுகே அல்ல
அனுமான் எரித்த இலங்காபுரி.

போய்ப்பார்,
இன்னும் சீதைகள் சிறையிருக்கக்
கூடும்.

30-08-1986

* (நீல்) ஆம்ஸ்ரோங் - சந்திரனில்
இறங்கிய முதல் மனிதன்.

**காதற் குதிரையும்
அழுக்குப் பொதிகமக்கும் கழுதைகளும்**

நாணல்கள் எரிந்தனதான்
நாம் விட்ட பெருமூச்சு காடுகளும் எரிய
தீயாகிக் கொண்டதுதான்.
என் தேவீ!
என் இதயப் பசுந்தரையில் மேய்ந்த சிறுகருவி!
வேதனையின் வலைக்குள்ளே நாங்கள்
அகப்பட்டோம்.

உன் நுனிமூக்கில் தெரிகின்ற செந்நிறத்து
மூக்குத்தி
இனியெந்த மதன்முகத்தைக் கிழிக்கும்?
என் கன்னத்தை அது கிழிக்கும், காயங்கள்
அதால் தோன்றும்
காயத்தை உனது விரல் தடவும், உடனடியாய்
ஆறும் என்றெல்லாம் இரவுகளில் தான்
நினைத்தேன்.
அந்தச் செந்நிறத்து மூக்குத்தி என் முகத்தைக்
கிழிப்பதற்கு
உன் மூக்கும் தவிக்கையிலே முயற்சி பிழைத்தது
பார்.

இது நுனிநாக்குக் காதலல்ல
குட்டி நாக்கிலுமே சொற்பிறந்து சரசங்கள்
பொழிந்த காதல்தான், பிறை நெற்றி, கண்
மீன்கள்
என்று வர்ணிக்கத் தெரியாத கவிஞனிவன்,
உன் மனதை வர்ணித்தேன் மாளிகையை
நானமைத்தேன்
ஒரு புறாவந்து உறங்காமல் துப்புரவாய்
கவனித்தேன்.

பார்;
வேதனையின் வலைக்குள்ளே நாங்கள்
அகப்பட்டோம்.
உன் செந்நிறத்து மூக்குத்தி, குதியுயர்ந்த
செருப்பு
ஆங்கில வார்த்தைகள் "வெரிநைஸ்" உங்கள் கவி
என்ற பாராட்டு அத்தனையும் உயிர் பெற்று
இப்பொழுது என்பின்னால் வரவர கனவுகளில்
பாம்பு கடிக்கிறது, வெள்ளியுமே கருகி
என்மீது விழுகிறது, நீ.....

காதற் குதிரையிலிருந்தும் விழுந்தோம்
நம்பெயரால் அழுக்குப் பொதிகமந்து
மனிதக் கழுதைகள் திரிகிறது கண்ணே!

06-08-1987

வால் மனிதர்கள்

வெடிக்கும்.
இன்னமும் குண்டுகள் வெடிக்கும்.
இங்கிருந்து கடப்போகும்
துப்பாக்கி ரவையினால்
வெள்ளிகள் மரணிக்கும்.

அதனால்,
பொத்தல் விழுந்து ஆகாயம்
தொங்கும்.
நிலவு சில நேரம் நாளைக்கே.....

இது விஞ்ஞான காலம்.
விரல்குப்பும்
*குஞ்சு நோனியும் போர்க்கருவி
தயாரிக்க
ஆற்றல் பெற்ற நேரம்.
நீ சொல்லு,
சரியா?
பிழையா?

அந்த
காலம் போச்சு.
நாலு வெற்றிலையை

ஒரு அள்ளு
பாக்குச் சீவலை
போட்டு இடியுரலை மொக்கு
மொக்கென
குத்தி ஆத்திரத்தை மூத்தப்பா
தணி உத
அந்த....
காலம் போச்சு.

இன்றைக்கு யார்தான்
இடியுரலைத் தாக்குவது?
ஊரும்
கடியன் கடித்து தோற் சிவந்து
விட்டாலும்
இருக்கிறது குண்டு.
எடுத்த எடுப்பினிலே ஒருஅந்தை
கெழிக்க
இருக்கிறது துப்பாக்கி.

இது
விஞ்ஞான காலம்.
தொட்டிலுக்குள் பிள்ளை
பூப்பார்த்து மகிழாமல்
புதிதாக ஏதாச்சும் ஆயுதத்தைத்
தயாரிக்க

*குஞ்சு நோனி - சிறு பிள்ளை.

என்ன வழியுண்டு?
என்று ஆராயும் அளவுக்கு
இரத்தவெறி
பாலருந்தும் போதே தலைக்கேறி
ஆட்டும்
அநியாய யுகம்.
வாப்பாவே!
உன் இந்திரியத்தில் பிறந்த
எனக்கே
ஆபத்து.
இரண்டுகை
இரண்டுகால்
மனிதர்களால்தான்
மிகவும் அச்சுறுத்தல்.
ஆனபடியினால்....
என் இந்திரியத்தில் உயிர்ப்பிக்கும்
சிகலுக்கு
யுத்தப் பயிற்சியை கருப்பையுள்
நடத்துவதே
கால்வாசித் தலைமுறைக்காவது
மிக்க
உசிதமாய் இருக்கும்
அல்லவா?

21-12-1985

Param & Co.

SOLICITORS

6 Springfield Mount, Kingsbury, London NW9 0PR

Solicitors for all your legal requirements

Civil litigation ● Divorce and family matters ● Immigration
Crime ● Personal injury cases ● Motoring offences
Wills probate ● Administration and International transactions
Legal Aid cases undertaken

TELEPHONE: S. PARAMALINGHAM BA., LL.M.

Tel: 081-200 3500 Fax: 081-200 1360

ANNUAL SUBSCRIPTION

UK / India / Sri Lanka . . . £ 10 / US \$ 20

All other Countries £ 15 / US \$ 30

Published by
TAMIL TIMES LTD

P.O.BOX 121
SUTTON, SURREY SM1 3 TD
UNITED KINGDOM

Phone: 081- 644 0972

KRITHIHA CATERING

விஷேட வைபவங்களுக்கு சகல விதமான இலங்கை,
இந்திய உணவு வகைகளும் சிற்றுண்டி வகைகளும்
செய்து விநியோகிக்கப்படும்.

24 மணி நேர அவகாசத்தில் உங்கள் ஓடர்கள் பரிமாறப்படும்
தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய
தொலைபேசி இல

081 470 7883